

Furkan Sağlam 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

15 Temmuz Destanı "kutlu Davet"

Temmuzun ortasında kavurucu bir sıcak
O gece gitti güneş, uzun süre kaçak
Akşamın ilk saatlerinde, geceye çok erken
Karanlık bir korku, seksen milyona çöreklenirken

Kaynar sular gibi bir ihanet döküldü üzerimize
İsyan bayrağı açmışlar bin yıllık eserimize
Televizyonlar bağıyor izleyende büyük sarsıntı
Tekerrürden ibaret hain senaryo, tarihten alıntı

Simsiyah caddeler, yavaş yavaş ruhsuzların elinde
Milletin namusu, yıldızları çalmışların belinde
Böbürleniyordu asfalt halılarda demirden kibir
Uçak sesleri, kulakları hapsetmiş gökyüzü de esir

Tüm meskenler çıkardı yüzündeki harın, sinsi gizemi
Medet umulamaz başka şeyden millettir vatanın elzemi
Endişeli bir bekleyiş sardı yurdumun tüm zerresini
İrkinti, panik teslim aldı milletimin her bir hücrelerini

İlerleyen gecenin kâbusunda zafere yakın olan zillet
Asırlık bir çınarı devirmek üzereydi batıl kuvvet
Bir kıvılcım, bir ses, bir işaret geceye az sabret
Ve işte başkomutandan serin bir ses "kutlu davet"

Sezdi artık millet, vefakâr gönlü edilmişti suiistimal
Bilir kaderi tayin etmeyi, bundan sonra; iki ihtimal
Ya toprak üstünde dirilişle verilecek yeniden tevhit
Ya toprak altında ölümlü şahadet, nişanı şehit

Ey millet kalk, doğru, yürü geç öne aslınla yeniden tanış
Sen bir devşin, atandan mirastır ulu, destansı şahlanış
Deden Ertuğrul'dan, Fatih'ten, Alpaslan'dan kalıttır cesaret
Bu millet boynuna vurdurmadı hiçbir zaman paslı esaret

İşgal edilmiş sokaklar, direnen milyonlara harp meydanı
Ne büyük bir yürektir, tankın önüne yatıp uçağa taş atanı
Silahlara karşı şaha kalkan bir iman, dilde ise kükreyen tekbir
Dünyada var mıdır böyle bir millet, sanmam elbette ki tektir.

15 Temmuz Akşamı

Vatan, kafesine kilit vurulmuş bir ruh.
Bahane edilmiş, yabancı ellerinde yalancı bir sulh.
Karanlığın koynunda sancılı bir pusu, milletin sinesinde yılanlaşmış.
İçimden çıkardığım köklü direnişle kabarmış milli dev kendini aşmış.
Gecenin güneşi şaşkınlık, korku ışık gibi evlerin perdelerinden sızıyor.
Bu anı yaşayan yıllanmış anılar, tekerrürün suratına pişmanlık kusuyor.
Sessiz, mühürlü, simsiyah sokaklar.
Demir yığınıyla uzanmış yatıyor yaratıklar.
Bir el, bir emir, bir şahlanış bekleyen titremiş iller.
Yüreğindeki imanı sinmiş alev bekleyen kanatsız ebabiller.
Yavaş yavaş yaklaşan ve gittikçe yükselen bir ses,
Kabzedilen ruhuna tarihten üfleniyor tanıdık bir nefes.
Uyanan, doğrulan, çağ açıp çağ kapatan,
Son asırdaki ismi, hasta adam...
Tarihini emmiş ağzı süt kokan yiğitler.
Düşmanlar kuzu postu giymiş; omuzundan rütbeliler.
Bizimkiler, şahadet sırasında sadece er.
Muharebenin sahnesi eşit dağıtmamış rolleri.
Biz imanın neferi, onlarsa batılın köleleri...
Koyu karanlıkta kana boyanmış meydanlar, ölüm saçanların yeri.
Sabah nurunda ise alanlar, direnmiş bedenlerin zaferi.
Tank o gece eğildi tekbire, uçak alçaldı alçaktan.
Şu destan dediklerini yazdı milletim sil baştan.
Niyeti halis yüreği demir gibi olan fedailerle,
Ey şair, bu destanı en güzel sözcüklerle derle.
Yaralı kaleminle yaz bin yıl süren karanlık gecenin he semesini.
Anlat, otuz kursunla ölümsüz olan o tek kurşunun namesini...

Furkan Sağlam 2

Affetmeden Sevemezsin

Biriktirdim...
Gece ezmeleri yürek yapraklılarımla
Kimi duraksızlarında,
Karışıklığının kapı önü çıkartmaları
Başı dönerken...
Tartılırım ya durdurup sormak isterim
Zafersiz bir bekleyişlerinin gerilimini
Ya bu çıkış nerede?
Göğe yükselmeliler
Uçurtma çelimli takılmalılar olmadan
Fenerler tutmadan
Telaşlanmalıyım artık
Lekesiz çocuk yüzlülüğümüz eskimişliğiyle
Kaybolmuşu görmüşlüğümle
Var git bıkkınlığımla

Savaşarak zaman aşındırmışlarımla
Senden af dilerim
Ben artık çekmece raflarının kibarlığıyla
Eski şarkılar ağrıtmaz kanadı
Sevinçsiz bir sarmala
Kızgın mısın?
Yoksa durdurup kilitlenmişlerimizle
Bir bir sözlerimizi söyleyelim
Bir çırpı söyleşelim
Ve rüzgârları çetin günahlarım
Yorgun ayak diretmelerim
Aralanmış çatı göklerine bakaraktan
Gittikçe üşüyen çıplaklığım
Ateş kırıntıları dökülür
Hep bir satırda donmuşum

Bir sensizlik duşları başladı ki sormayasın
Bıraksana senin saklambaçlarını
Gelip bakmışlığında beklerim
Gitmek üzereyim gitmeye hazır
Ve sen
Ve affetmeden sevemezsin...

Ağrılar Artarken

Bir araydı...
Güneş ışığının suya dokunduğu
Kıyılarından adıma kristal mektuplar
Postalanmış...
İçimde geyik boynuzlu köpürerekten
Ve kullandığı reyı korkudan yana
Şesim nasıl bağırmişlarıyla uzanır
Ölçüsünü aldığın saç örgülü sevdalar kuşanmışçasına
Yüklenip geliyor bahtsız sırtlığını
Mavi tozların bulanmış bolca
Gözlerim karıncalanır
Aradan çekilebilmem mümkün mü?
Kamalar şalınmış harabeliğiyle
Savaşçılığın gereğini belledi...

Kırık kızgınlıklar arşınlanmış bir yerde
Ağlamış belalı yanlılarımın gizlileri
Kulak kaygıları çelişmesinde
Dolgun bir başına buyruk
Kabir başında ölü suçluluğu birikmiş
Haftalar da birikmiş
Bu arada uzağa doğru kaymalar
Tepeden tırnağa yeni yıkanmış
Bol elbiselileriyle
Yüzü kirli tebessümleriyle
Yöresinde görünmüşlerden
Ben bunalmışım
Kırbaç kanatlı gözlerinden yarım...

Bayırlardan yürüyorum
Kıyamet ağırlığındaki direnmeliler
Bir derin soğumalılar
Ki ellerim sıcaklar fıskırırken
Kapaklı tahta sıkışmasında
Ağrılar,
Bir tekerlek öpüşmesinde
Ezilerek güç tartmasında
Duruşlarının seçkinliğinden bir şeyler
Getirebilirdi
Kale kapılarının arkasından
Bir çiçek saraylılığın
Ama düşündükçe basmak
İğneli yorgun, artık benimkisi
Ve çabucak geçeceklerden...

Furkan Sağlam 2

Ah tenibal Aysel

Vapur iskelesinde bir gündü.
Oyalanan gözlerimde
Birikiyordu insanlar.
Sessizlik tatile firar etmiş sanki
Kurulmuş başköşeye ev sahibi gürültüler...

Çay yerine satılırken gülücükler
Bahçelerde öyle böyle değil kahkahalar
Bardak sonlarına kalmış yudumlanan sıcacık güneş...

Başını yine belaya mı sokmuş ne
Dellenmiş kıyı şeridi!
Toparlanmış martıların inatlarında boğuşurken...

Kenar mahalle ikliminden kopmuş gibi
Kara yağız çocukların simit satma telaşesi...

Cebimde ellerim, yasladım ruhumu,
Eski çağ filozoflarını andıran palmiye ağaçlarına
Bir nefes huzurdan hallice
Ilık ılık bir demet şiiir, mırıldandım...

Dellendim ben de için için
Kenar mahalleli kıyı şeridi gibi...
"Şimdi, bu şehir ve tenibal Aysel"

Furkan Sağlam 2

Anladım Seni Şiir

Anladım seni şiir,
Esir gönlün niçin özgür, anladım!
Zihnın kıyılarına vuran tefekkür
Duyguların fırtınasında boğuşurken
Akıp gitmek istedin
Bataryasında kalemin

Boş yürekler, yığılmış his limanına
Uzaklar; hep mülteci mavilikler
Yanına almadıkların renksiz
Giydiğin yaşam ruhunda çıplak
Kaçtın, yaban yalnızlıklara

Yankılanıyor, çığlığının tozunu yutmuş
Dağ yürekli sahibinin göğsü
Severek tebessüm eser eteklerinden
Eyerinden tutmuş sevda ise
Özlemine vurur nefesinin sırtına
Sürer gönlünün yorgunluğunu
Bir kâğıdın yatağına,

Uzanır sözcüklerin kollarından inzivaya
Kelimelerin tenhası, hem yası hem ihyası
Yarasını sarar sızan cümleler
İtilişmiş kenara ne varsa örtünür
Ve ne varsa yatırır masaya
Açar biriktirdiklerinin mahremine
İşkencesinden kurtulur yüreğinin feryadı

Ve şiir avazı çıktığı kadar haykırır
Haykırır da çok az işitir insanoğlu!

Furkan Sağlam 2

Aşk

Aşk, yüreğin kopuk parçacıklarını
Zaaf köprülerinin yalnızlığında çarpışırken
Kıyıya köşeye dağılan, saçılan sancılı bir kazanın
Macerasında ararken...

Maskeli suratlarından dökülen cam kırıkları
Naif et parçasının içinde zamansız vurgun...

Aşk, sızan kanın tarifi...

Siftahında,
Yeşil dağ eteğinin kıvrımlı kollarında
Kıpır kıpır uçuşan, sarılıp boğarken kafesini...
Sessiz bir fırtına da yüreği su almış
Batmak üzere olan bir geminin teninden sıyrılıp
Birkaç nefesin bağirtisinde kayıp giden aklın yuları

Elinden kurtulan saldırgan, en vahşisi

Dişleri, kenetlenmiş pençesinde; kurbanını
Bile bile vehmin yollarına salan,
Hızlı bir tazının
Peşinden koşarak,
Yararak sevdanın karnını
Bir kaynağın fışkırmasından haz alan...

Hayali, akan damarda zehirli köleliğini
Aziz kılarken,
Özgürlüğünden kaçıp kelepçelerine
Tabi olmuş ruhunun sağırlığında

Kör aynalar, güzelliğin perdelerinden sıyrılamamış
Sahnenin önünde can çekişen,
Çırpınan yüreğinin
Şonsuzluğun tabutuna kadar yeleklenmesiymiş aşk...

Furkan Sağlam 2

Aşk Islanır Kaçarken

Ki zamandan yükselir
Sokranırcasına gölge ayrılığa
Şahlanır yüreği büyülenmiş koşularım
Çokça emilmiş göğsüm kana kana
Bir bulut yassılığıyla
Yüreğe vuruşlar saplanır
Önce tenim
Durgun bir öpüşmeyle yağmur sıcağı
Ve sen dokunurcasına bir şarkı çizilir
Kuşlar dağılmalı şimdi
Ve gökler nefeslenmiş
Yorulmuş günü geçmişliğiyle karanlık

Kollarının sarmalaması kuytuysa
Bir o kadar örümcekli geceyi seyrederken
Kollanır kırıbacının düş vuruşlu uyku silmeleri
Kaçılmış el ele koşmalarıyla vatanından
Başka âlemler süvarilerine emanetiz senle
Ayrılma sen, güneşin önünden
Yularını kavrayışına saklanırsız

Sen yanıma dayan
Ben aşkı da saklarım kaybolmayan soğuklara
Bol geçirimli topraklara tez giden sularla
Uzun uzun yollar açılır
Gözlerimizde ne tırmanırsa iklimledir
Bakıyoruz aşka
İçimize ne akarsa martı sevinçleri kadar oval
İşte artık sevmek kadar esvaplar
Örme ligiyle sonsuz sevap alır nabzımız
Ve aşk günah çatlatır
Sürükler bir beyaz eğilimli nehrin berraklığını
Yıkandırız bir aşkla en son...

Furkan Sağlam 2

Aşk Kalkmalı Ayağa

Bir beyaz kâğıda seslenirim
Önce ve sonra
Gelenekli gözcülülüğüyle satırlarımız
Heyhat satır kazarlı kent olmuşuz
Hep beraber hasımlı bir siper
Ve hep bir ağızdan
Salkımlı bir neslin koruluğuna heves ederler
Nöbetçi içmelerde rengârenk kavimler
Çiçek açtı birdenbire
Ve elleri ki basamak basamak sarılmış ki sormayasın
Of laz otlu perdelerle sakınmış
Yöremde içi boşaltılmışlığıyla
Taslarında yudumlayarak

İnsan sevmeli kadehler
Aşk ağırdır deriz birde
Sarhoşluk batırılmış gövdelere istinaden
Endamlı yürütmez günahları
Kupkuru gözlerinin karasına
Kara çalar birde siyah kalemleriyle

Mızraklı bir iklim zaman
Sevemedik bir türlü bulanıklığında
Okşamışsın şehrin kirli sularını
Dirimize güneş uğramaları
Gözlerimize ıslak ovalamalar
Ve yataklarımızda artık dikensiz uyumalar...

Uyarmalarımızla
Var bir debdebeli huzur kovuşlar
Şimdi karanlığın gebesine doğmuşuz
Siyah bürüyen gaflet üreyen
Ve kol kola girmişle yürüyen
Sığırların kendi kendine

Ve toprak soğukluğu bedenim
O kışla ki
Tutuşma lazım bize bir de
Hem de sıcaklığına ağacı ve kuşu uçuran
Uyku bela koyunlu bir yılan
Kalkmak bir sabahlı iri uyanışla
Uğurla korkularınla geceliğini
Ve yeniden
Bir aşk kalkışıyla...

Aşk Payı

Yalnız açlıkla
Sabaha ne vakit üşürüm
Sofrana oturalım artık
Kaç zaman sedirli kaçışmalardayız
Elbet göklerin oturmuşluğuyla
Geçen yağmurlar çamurlaşırçasına
Kızgınsın hala
Biliyorum

Alışkanlıklarına yamaç çıkar
Küle çalar bir nefes boğumu rengi
Aşındırdım bir yol elbiselerine
Tuzaklara karış adımlı parmaklarımız
Bir duvar soğuksa
Duruşlarına bağışmalarım
Kurbanını kucaklar görmüşler
Sanki pişmandılar
Zaman dalaşmasına ince lifli bir korku
Bir ses etmelerine adıma karşın
An meselesi gibi gözlerime dalsan
Huzurlu bir titrek tırmanışımla
Tümseğine büyüdükçe büyür
Sanki zararsız biçimli göz ağrılarına
Çekilse bir perdeli kapamalılar
Ve bir onaylanmayla
Hırpala mührünün tokluğuna
Ve bir damgana sahipsizliğimi satardım

Bize hasır yumuşatırdın ya hani
Karnımıza tıka basa bir sen
Oysa
Bir parça ekmekle dal bulamazdık
Yeşermezdik bir parça suyun özgürlüğüne
Arbedeye ramak kalmış
Bir adım sonrasına
Sonsuza bir çentik atar
Adımız intihar çiçekli
Uçurum kollarına sarılır iken
Şimdi otur ve sesini tat
Duy ellerine, diline ve sesine bağırmaclarını
Yamalı hikâyedenmiş
Etten ve kemikten
Kitabına yazılabilene aşk olsun
Adın hep bir mevsimle boğuşur
Zor eder ve kışa çalar
Gün eder ve güneşe çalar
Adına iklimler konsa da
Ve sen kafiyeli bir sevda oluverirdin
Dövünsek te bir içimizde
Büyüttüğümüze devlerimi açarız
Kokarsa sen çiçekçiliğinle

Olurlu toprağın başına dikilebilsem
Bırakma bu engel izlerinin geç kalmışlığını
Arkandan ışık hızlı
Aşk payı bırak
Bir evren boşluğumuza dolarcasına...

Furkan Sağlam 2

Aşkı, Senden Sevsem

Bakınca sana
Aşkı, senden sevsem...

Kırbaçlı gözlerinin gelgitli parlaklığı
Titrer gözbebeklerimde
Kurulsam gözlerinin ovasına
Yıldızlar ülkesi sanki dağın, taşın

El ele tutuşmuş düşlerimiz
Ruhunun çocukluğunda sırttır,
Mavi gözlü, saman sarısıyla
Kekik kokulu bakışlarının
Utangaçlığını bükle bükle saçlarına taksam...

Dağınık saçlarında dolaşan elleriyle
Rüzgârı kiskansam...

Buğulansam sıcaklığında
Azar azar zamandan erisem
Seni seyrederken yenilsem
Heybem de birikmiş tütüsülerle
Yayılmış kokunla, dağılır sensizliğim
Sevda kozalakları,
Geçtiğin yerlerde kırpışır
Kelebekler uçuşur senden
Bir günlüğüne...

Furkan Sağlam 2

Aşkın Zimamı

Bir kalbe akşamüstü vahyi gelir
Sıcak bir yorganın buharına
Tren raylarının vagon sıkmalarına kadar
İlişir bir gizemli sabrın son yolculuğu
Çözülür bir büyü
Şirrinı al senin ağzınla
Soğuk havanın tenine sarmalayınca
Lekesiz bir beyazın ısırtığı gözüm
Özür bulaşmamış bir aşkla yaşamakla
Kabul bulur.

İçine doğacağız bekle
Amma evvelince heyhat
Budalaca sıfatları daha dinç kılan
Daha çok soru var asi kıldığımız
Ve sırtına çıkar bir başkaldırıyla benekli bir iz
Eker şehvet tohumlarının en kısırak koşuşmalarıyla

Yavaşla
Önce dökülür soğuk suların tahtının başına
Yanına doğru çekerek fısıldar
Ve işitir sonra döner bahtına
Ant içerken savaşında
Çarpışalım en meşru cevaplarla
Kapanmaz yaraları üstüme alarak
Ve soğuk suların sokaklarına çıkaraktan
Elimde çatal başlı bir umutla
En olmaz çınlamaların akşamına
Gideceğim
Gene biliyorum ve ürküyorum
Ama deneyeceğim

Aşkınımın zimamını vereceksen eğer
Ön saflara hakkını vermeli
Ayrıcalıkla
Beni surlara en yakın yere gömün
Ve kılıç sesleri, at kişnemelerinden
Hoşlanır her çocuğun büyüüşleri

Furkan Sağlam 2

Ayağı Tozlu Sevdalanalım mı?

Akşamüstü bakışlarının arasından
İşlemeli düşlerimizi zapt edemeyişleriyle
Çatık kaşlı gidişlisin
Kızgınsın, hala görebiliyorum
Hava siyah olmadan
Hadi kalkalım mı?

Ama benim otağımdan geçebilir misin?
Kol kola girip yürümelere,
Aşk suratlı sokak komşularına
Mahalle göbeklerinde
Çokça bağrışmalı, oynaşan çocuklara
Haykıraraktan geçelim mi?
Patiklerini sürüye sürüye
Yürümeyi belleyen bebekler gibi
Ayağı tozlu sevdalanalım mı?

Şöyle avuçlarımda gür saçlarının dolandırsam
Yaşamak şarkısını mırıldanırken
Senin kelimen geldiğinde sesimin yükselmişleriyle
Arayı açsam sevdanın kalp ritimli koşuşturmasında
Nefes nefese sana doğru inişlerimi fotoğraflandığı
Bir aşk galerisinin ressamlığıyla
Elinde fırçalı bir sevda, otağım

Tüm dillerin sevdasını konuş­turan
Kelimelerin okyanus doğurduğu
Cümle bakışlı, yelkenli süzüşlerine açılısak seninle
O zaman fırtınalı havaları dağıtır mıyız?

Furkan Sağlam 2

Badem Kabuğu

Artık kurulamıyorum gidişinin ıslaklığını
Mürekkepler, soluk benizli yürür
Arkandan...

Kalem sıcaklığı, ayak izlerinin kimsesizliği
Bir hapşırık sütlimanında
Ve
Sokak aralarında
Rüzgârlı eteklerin çocukluğunu yitirir
Serpildin, üflenmiş çalgılarımda
Büyüdün, bir kanat çırpınışının uzak özlemlisinde
Yok olmuşluğunda
Taze tüylenmişsin...

Bende kaldıklarınla nefeslenirdim
Senli günler patlatırım ki sorma
Yumuşardı sesim
Bir şarkının nakaratı gibiydin
Bir dinle seni, benden

Biliyor musun?
Basıp geçtiğın yollar
Dokunduğın duvarlar
Sen, rüzgâr rüzgâr sokaklarınken
Her evin gölgesi uçurtmaydı

Badem kabuğu giymişçesine
Elbiselerin vardı
Bir resimde kahve kurusu kusursuzluğun
Bir mektep suskunluğu geçişinle
Göz boğuşmalarım vardı benim...

Ilık bir bakışında kımıldanırdı
Kemikli aşksızlığım...
Sofrana davetliysem eğer
Aşka acıkırdım ben...

Bir yıldız kaymasıyla kandırırdın
Gecemin avuçlarını
Gündüz gözüne
Dilek damarlarına tutunamadığında
Kaybolmayan sular da yıkardım seni
Saçların yaslanırdı
Badem kabuğu desenli elbisene
İnce mısralanmış sevda pabuçlarınla
Uçuşurken sen
Delilendikçe dillenirdim ben...

Ve senden sonra
Bir fecir vaktinin soluğu var gidişinde
Ansızın akıp götürülürken
Zarif bir acının kollarında

Lapa lapa kapandım soğukluğuna
Gözlerim, en tembeli
Mektep sessizliğinin...

Bir kenara çektim içimi
Ketum bir gök çizdim
Sokak başlarına
Tüm renklerini karaladım
Sevda çiçekli elbiselerin...

Sadece bir badem kabuğuna
İlişemedim...
O badem kabuğu,
Tüm yıpranmışlığıyla
Menfi biz özleme dönderdi yokluğunu...

Furkan Sağlam 2

Bakışlarında Güneşin Sararmışlığı

Hırçınım bu sıralar
Ölüsü gelmeyen bedenimce
Gebesi olduğu kabına dolmayan
Akarsuların coşkusu var vaktini çizen kalemimde
Bir sabra mavili uçurtma kaçakçılığı
Derken hüznün...

Güneşe sarışın saçla saklanmış
Ve ben bakarım sana
Yüzümde erkeksi bir esneyiş doğar
Belki bir otobüs geçişine kenar duraklarına
Yasının gıcirtısı eğilir kulağıma
Ya da içime katar homurtularla
Gözlerime doğru haykırışlı bakmaların
Sabah vakitlerine üzerimize birikmiş geceyle

Bugün dünden daha yolcuymuşcasına
Dünden daha yeni gidişlerim
Ve senin bakışlarına nazır yakınlaşmalarımız
Daha parlak ve övgülü
Olabildiğince nefes çeker bir serçenin kalbi
Ve kaçmak
Bir oyunun içinden
Eskimiş üzgün bakışların artık bir kıyamet
Gözün artık bir bıçak veya
Keskin dişlerinde senle
Bir makinenin tırnaklarına saklanmışsın

Geç değil mi?
Senin gürültülerinde yıkanıp da gözlerinde durulmamız
Ve ben sevip sevip te kurşuni yalnızlığı kurularım üstümde

Furkan Sağlam 2

Bayılır Bağırmarım

Ömrün tepiştiği ruhumun sırtı eğilmiş
Seğirdim, taşımaktan sararmış yeşilliği
Akıp giderken mevsimler kirlenmiş

Israrla sevda giyinir düşlerin düğününe
Yakasında geceleri bastırır
Demir bir mengeneyle
Paslı uyanışlarını körü körüne atar sokaklara
Tabiata çizilmiş bulutlarda yıkanır
Rengini içine attığı duygularına çekilir
Sus sessizlik, zaman boğar çığlıklarımı
Yokuşunda kocamış özlemi, şahitliğe el kaldırır
Kan dolu tabanlarında kızılığın batışı
Morarmış yalınayak yüzlerin izleri,
Gözleriyle delinir

Hele bir yürümeye gör!
Ağrısını çektiğin ne varsa
Kanında dolaşır yüreğinin
Sor, yapraklara rüzgârın derdi neymiş?
Gedik açtığın ne varsa, kalesinde
Oyuk oyuk acısında doğurur zaferi
Düşürme bahanelerin gölgesini sadağından
Beslediğin atların üstünde kapışır
Dar da kaldıkların
İlkin elinden tutar körpe deli akıl
Sonra salar bahçelerine
Kaybolduğun hülyaların sisine
Şesler duyulur, ölü doğuran sesler
İşittiklerini Tur dağından sor
Urperen Musa bilenir yüreğimde
Bayılır bağırmarım
Sukut içinde uzaklaşırım ruhumdan...

Furkan Sağlam 2

Bekleme Durakları

Hadi, bulvarlarında salınaraktan yürüyeceğim
Son gecelerine girmiş yıldız gülüşlerinde gezerekten
Sürmelenmiş sokakların şarkı söylemek isteklerimle
Elimde göz damlalarından tespihlilerin
İniltili zikrimle...

Ben şiir tepsimi, sızlanmalarımınla sunacağım
Akrepli, ayak tabanlı yalnızlarım acıyacak
Sana devrettim bekleme duraklıklarını
Sığdırayım mı seni her vakte...

Seni düşünmeyle suçlu kurulanırım
O yağmur bizi de ıslatacak
Hani kavgalı susuzluğumuzla
Bir ağız dolusu sevdâ...

Severdim söylemeleri
Dinlemelerine hep geç kalmışlığımla
Uğraklı itirafçılarımızla
Sen beni duymamış olamazsın...

Eğleme beni o vaktin serabından
Biliyorum, batıl tapınmalarımızın
Alacağı olsun...

Ah yürekli uçaydık bir kereliğine
Meyledeydik buz dağının görünmeyenlerine
İri taneli sularında damarlanaydı kalemimiz
İncinmeyeydi yürekliliğiyle dişiler...

Furkan Sağlam 2

Beklemenin Sancısı

KESİK KESİK GELİP GİDİYOR DUALARIM,
RUHUMUN KIRIK AVİZESİNDE...
BU GÜÇSÜZ YANIP SÖNMELER
ARZUHALİME ACIMASIZCA KET VURMAKTA...
GÖNÜL HANEMDEKİ BU KARANLIK,
BEDENİMİN TÜM ODALARINA SIÇRIYOR SÜRATLE...
İLK UĞRAĞI İŞE KALABALIK HAYALLERİMİN DÜŞÜNCE TOPLANTISINA...
HER BİR DÜŞÜNCE KENDİ KOLTUĞUNDA KARŞILIYOR
SUNULAN HARAM KADEHLERİ...
VE DÜŞLERİM ZORLA,
MECBÜREN NASİPLENİYOR YEİSİN ZEHRİNİ...
O AN BİR İSTEMENİN SABİRSİZLİĞİ TIKANIYOR
DÜŞÜNCELERİMİN GİRTLĞINA...
UKDENİN KOLLARINI BOĞAZINDA HİSSEDEN ZİHNİM,
NEFES İÇİN EVHAMDA...
KARŞI KOYMAK İÇİN ÇİRPİNİRKEN İNANCIM,
KALMIŞ KURUNTULARIMIN KISKACINDA...
SONRASINDA TELAŞIMIN OLTASI;
VİCDANSIZÇA SARILMIŞ
KİSMET EFKÂRININ BOYNUNA...
BEKLEMENİN SANCISI;
İNSAFSIZCA YIRTIYOR
DİRAYETİMİN İMZALANAN SÖZLEŞMESİNİ...

Furkan Sağlam 2

Bekleyesim Var Seni

Ömrümün yaprakları düşerken yere,
Kaygan zamanda buluyorum kendimi.
Çabucak üflüyorum gelişini,
Avuç içlerimden semalara...
Bir sis belirsizliği var, göklerde
Zamanın gelmesini bekleyen bulutlar
Telaşla sokuluyorlar birbirlerine,
Hani çatlak toprak bekliyor ya yağmuru
İşte bende öyle susuyorum
Ta ki tuttuğum sevda orucu geliyor gönlüme,
Her şeye rağmen
Nedense
Bekleyesim var seni...

Bir çiğdem zayıflığında, umuda olan köklerim.
Hayat sermayesindeki vazifem;
Sabır tüccarlığı,
Sirasını bekleyen sebeplerim.
Vaktinde alıyor dualarımı.
Varlık pazarında alın yazısı, peşin çalışmıyor
Taksit taksit kılıf takılmış münacatlara
Her şeye rağmen
Nedense
Bekleyesim var seni...

Gelişine olan inancım, sarı başak taneleri gibi
Boynu bükük sarkmış yüreğimin toprağına
Her an isyan tırpanı vurabilir...
Deyip yarım bırakıyorum kelimemi.
Söndürüyorum, iç sesimin fitne ateşini.
Az daha diyorum, ya halka halka diziyorsa ömür gerdanımı,
Ya son düzlüğe girdiysem...
Duanın hasadını yarım bırakıyorum başka zamanlara,
Her şeye rağmen
Nedense
Bekleyesim var seni...

Yalnızlığın istasyonu gibiyim
Uğrayanın kalmadığı kalanın durmadığı
Zaman eritiyorum kutsal duraklarda
Her durak bir saate yamalı,
Randevu dolduran sayaç sadakatindeyim.
Bitmeyen zamana inat, sana doğru sayan.
Ama biçilen mühlet, mahrem sözlerimde
Gelişine zimmetli esrarlı hüzünse gözlerimde
Her şeye rağmen
Nedense
Bekleyesim var seni...

Uzak, yitik kalmış sevdaların birinde
Özlemi sırtlanan dağların beşiğinde
Tutsağım, içine çekildiğim kulübemde

Koyu karanlığa daldırđım gözlerim;
soğuk camları yalarken,
Yanıp sönen kar tanelerinin inişinde
Beklemek bu kadar mı soğuk olur?
Bu kadar mı insanın yüreğine işler?
Bu kadar üşürken yokluğunun ayazında
Her şeye rağmen
Nedense
Bekleyesim var seni...

Ödüm kopuyor seni düşlerken,
Kaderin karnından doğarsa kavuşmanın zamanı,
Ya bir gün çıkıp gelersen,
Bakışların çarptığı zaman bana;
Eriyip gidersem karşında,
Tüm biriktirdiklerim savrulursa rüzgârınla,
Her şeye rağmen
Nedense
Bekleyesim var seni...

Artık her aklıma hücum ettiğinde dinliyorum.
"İhlamurlar çiçek açtığı zaman geleceğim sana"
Demiş şair şiirinde,
Merak ettim,
Ne zaman çiçek açacaktı ihlamurlar?
Ve ne sen de çiçek açınca mı gelecektin?
Bilmiyordum ki ihlamur çiçek açmazmış
İhlamur zaten hep çiçekmiş...
Tüm açmayan çiçeklere rağmen
Nedense
Bekleyesim var seni...

Furkan Sağlam 2

Bir Kentli Sevdaların Kıyımları

Şurada bir aşk şiiri kurulsa
Ovalarımıza dirlik ekilirdi
Kalabalıklarımızın sukutuna bakmakla
Mütarekesiyle el ele tutuşlarımızın
Bir masaya kalelerse baş ağrılarını
Nerede bir aşka savaş açılmışsa
Ben kalın duvarlar örerdim
Hadi yakalarımızı birleştirerek
Üzerine basarak sulhun
Papatya derlenmişliğinde
Uzarak bir kolunda güneşin tenine
Batıyor gözüme ışığının en mızraklı oluşu

Şu var ki gezdiğimiz diyarlarda
Adının kenarları yırtılmışlığına bir ant
Yalnız yürümekse
Parlak sokak lambalarının titreşiminde
İslak kaldırım taşlarına
İşkencesi gibi

Ve tutulursan yoklamasına çırpınmaların
Kaçamadığın aşk sularının utangaçlığı
Ayaklarına erişebilirmiş
Yine aşk mı aşk sırlısklam bir feryatla
Yine bir savaşı başlatır...

Gömülür
Bir kentli sevdaların kıyımları
Dumanlı virane savrulmuşta
Bir kartal ferahlığına
Rüzgâr kanatların toza bulanmış
Bilge bir mahcuplukla
Kavranmış bir aşkı yaşarım
Bunları da sen dedirtebilirim
Aşk kazanmış en son
Diyebilir misin sen?

Furkan Sağlam 2

Bir Ölüm Denemesi

Ölüm, bir ışık gibi gelir
Yanar ve söner gözlerde
Bir pencere kenarından seyretsem
Hikâyesi lambalarda titreyen
Varlığımı...

Bir kelepçe var
Ama
Görünmez gidişimde
Ayak izli nefesi, vakit taşırken
Küfesi sırtında bir uyku
Gözlerin kapandığı bir ürpertiyle
Serçe kılıfında ruhum silkelenmiş

Her yer taş duvar
Uyan ey ölümün öptüğü!
Bak her şey sana seslenir
Kalabalıklar bağırır birkaç günlüğüne
Her şey birkaç günlüğüne seni anar
Bıraktığın karanlıkta birkaç mum yanar
Senden sonrakiler birkaç günlüğüne kanar
Ama her şey birkaç günlüğüne

Bir ayrılıktı bu kulak ver
Nasıl bir elveda şarkılar diliyle
Dünya sahnesinde Azrail eliyle

Erkenden aşınmış bir vedayla
Koparsın zamanın dallarından
Sadece birkaç günlüğüne baş döndürdün
Açsın şimdi
Biraz daha doyamaz mıydım?
Zamanda doyulmaz ey cancağızım!

Bir bahçede ağırlandırısın
İşte orda doyar gözlerin
Çiçeklenmiş her şey
Ve sorarsın yüreğine
Sahi kaç çiçek yetiştirdim ben?
Kaç vazo kırdım?
Ulaşır burnuna çiçeklerinin kokusu
Titrer içinde kırılmış vazoun korkusu...

Furkan Sağlam 2

Bir Özlemin Konusu

Bir özlemi alarak sayfalar karnına
Doğurmalıydı
İri yarı başlasaydı ateşin
Yakmalıydık çerçevesinden
Simsiyah koyu bir kuş kafilesi gözlerini

Kalbi dahil etmeseydik içlerine
Hani bize zimmetli olmayışlarına
Gidişlerine saymışlığımla
Yıkıntısı bir yolun tonuna çalarken
Gıcırtılı bir resminle
Çekilebilirli misin yoldan
Bir sesle bir bağırtı arasına
Sıkışır ezberli ağrılarım
Ve ben önce satırlara kıyaraktan
İçimi kalaylamaktan
Tutuyorum rüzgarı köşe başlarının koynuna
Hür kanım
Bir hüznün kanatlı
Kavuşma vakitleri doyurucu bir sabaha karşın
Eser bazı damarda

Haber var
Senin köyünün kuşlarından
Kocaman bir özlem çıkarır postacı
İlkin kelimelere dedirtebilir misin?
Ve sonra kaldırıp gözlerimizi
Uçuşabilirliğininle senin saatine
Nihayetinde gelişini kısmış
Bir kısaç gibi...

Karşılaşabildik mi?
Hicretiyle bulanıklığı arayı açmış
İçimde bir yurtsama dolanırcasına
Kimden sordumsa
Yörüngesi seni azat ederli konuşur
Bir kez diyorum
Bir kez
Kaşlarının çatmışlığını
Kenara bırakılmışlığı işlenmeden
Şöyle enine zengin uzunca bir sükut ile
Gelsen...
ve ben neyse diyerekten bir iç çeksem...

Furkan Sağlam 2

Bir Petek Zehirlenmesi

Kalpten sızmışlarımızla
Ne kadar koyu bir kan
Doktor hırsımızla
İğneli kamçılı serum severliyiz
Ve kararmışlığımız
Gömlek desenli yoklamışlarında
Bakarım karşılanmış tümseklilerde
Onurla dikleşmiş vücutlarında
Eğilmişliği heykel gövdeleri sırtmalı
Bir hayır diyebilmeliler
Külçe külçe doldurduğumuz polen sarısı
Körlüğümüz daha ehvense ya da kıymettar
Bir bakışalım devlerce ve çağlarca
Oturup bir dertleşelim biz
Hayır diyebilmenin vicdanını
Katık ettiklerimizi birlikte yiyebilmekte bulamaz isek
Perişan dersin sınav kağıtlarının baş harflerine
Kaçamaz mısın?
Sırtındaki yüklerden
Bir devenin çöl tabanlığı kızıştırmışken
Kambur dertlerin kulak asmışsızlığı
O eskimiş iklimlerden koşturmuşsun
Ellerin yumruklu
Ama ben ve biz
Vuruşmaların mükelleflerinde
Saf tutturmuşlar durdururken ben
Bir mektup çıkar mı?
Nerde bulabilirsem seni
Hadi bahset bize
Hakiki etlerden diye sorardım
Eli kutsaldır
Başım eğik
Dilim yularlı, sesim dörtnala
Kendi tokadımdan ürkercesine
Şaak diye bir ses arayı açardı ki
Ve gözüm üstünde değil
Yoruldu, cesedimden dökülür et parçasıyla
Ve onların güneşinden kamaşaraktan
Bir karanlık bularaktan
Büyük bir hayattan
Ya da dilsizliğinden
Sakin durduklarımınla sıyrılabilir miyim?

Furkan Sağlam 2

Bir Sevdanın Mirası

Alacakaranlığın ninni söyleyen
Göz çanağı kırmızı güllerini
Benden sor yarım
Güvercin sırtı tüylerinden rüzgârları kaçırtıran
Suare bir nefret ürkmesiyle hülyalarımın
Korkutulmuş bir gündüzün saklandığıyla
Karaltısına
Şafakta uyanıp ta bir gecenin karnına
Vazgeçilmez dinamitleri yerleştiren sevdaların
Çarpıntısının sen

Vurur bir kıyı çöplüğüne dillerim
Utanır da dalgalar
Yeşil bir denizin gözlerime fişkırmasıyla
Başını öne eğer kâinat
Biliyorsun ki
Dik başlı bir camgöbeği ruhumun yumruğu
Ve kavgasında bir aşkın
Reformcu bir gezginin yüreği taşır

Dolaştığım yerlerde
Her sesin teni bir vuraç
Her yerde asık demir yüzlerin çürümeleri
Umutlarım daha kumral
Isırılmış güneşin tadı var sapsarı açlığında
Ne de güzeldi
Mevsimlerin sofrasına kurulmak
Sen ki tazeliğinle karı yağdırmışsın baklaçiçeği üstüne
Omzumda senin tanelerine sağır güvercinler uçuşur

Avareyim
Çiçeklerin sözlerine baygın hatıraların var
Bırakma beni
Çiçek tozuna bulanmış seninle
İgneli yapraklarına sarıl bana

Korkuyorum
Kafesinde yaşlanmış serçe izleri varken
Yüreğimle uzak uzak kalıntılarla sevdan
Ve yağmurların ıslatması gülüşünle
Bir özlem düşer payıma...

Furkan Sağlam 2

Bir Şiir Yazmalıyım

Bir şiir yazmalıyım...
Kelimelerin uyruğu, aşkın anavatanından
En taze sözcükler yetiştirmeliyim
En sihirli elleriyle dertli bahçıvanından
Boram boram sevda türküleri çağıldasın
İlhamım, harflerin dilinde tırmanırken,
Yamaçlarına kalemin...
Uçurum, kulaklarıma fısıldasın.
Doruklarında hüznün soğuk dansı essin.

Bir şiir toplamalıyım...
Kıyıda köşede kalmasın parçalanmış duygular,
Dağınık his yumağı, yerini misafir düzenine bıraksın.
Sevgi karşılansın yüreğimin gelip gidenlerini
Yerleşen, göçüp giden kanıksamasın yerini
Bal eylesin kalbimin geçidi, acıyı satanlara
Kötülük bir bir gömülsün iyilik salasıyla...

Bir şiir haykırmalıyım...
Rüzgârı bağırsın her geçtiği dağ eteğinden
Kulak kabartmış tüm varlıklar zerresine kadar emsin,
Şairin derin ahını...
Tılsımlı harflere kulağını açsın vefakâr toprak
Mırıldansın hislerim, sessizce yüreği aşk çekenlere
Çözülsün bir anda tebessüm, suratlarına kireç ekenlere...

Furkan Sağlam 2

Bir Veda Ertesinde

Vaktin ellerimdeydi o gün
Avuçlarım açılır ve titrerdi
Çöl yağmurlusun hem de küçücük
Bir girdaplı susamışlığında
Tomurcuklanırken senli günlerin serabı
Bir çalkantılı saatler buralar
Asık suratlı, ayak izli terlikli yolarında
Burkulmuş ayakkabı bağcıklı gülüşmelerimiz
Bir geminin el açtığı mavilikler gözümde
Yanaşır parmak uçlarına
Nefesimizde, erimişçesine acı boğazıma
Uzak uzak boğulmuş duman tütsüleri...

Bilseydim gece gidişli, saat vuruşlu olduğunu
Yürüyüşlerimizi porselen tabaklı sunardım
Son yudumladığım suya kadar
Açardım kollarımın nazını...

Ve bir ikindi yağmuru dokunsaydı bana
Cam gözlerinde ıslak ışıklanırdın sen
Rüzgârı dahi damarlanan sesinle
Bölerdim, ekmeğimin sıcak kokulu yerinden
Simit sempatizanı martı protestolarıyla
Paylaşırdık açlığımızı

Yaşlanmış zamanla kol kolaydık
Kıyı şeritli sessizliğimiz dizlerimize kadar
Öteden kurulmuş ayrılığın fonu
Bir eline oturmuş güneşin kızılı
Diğerinde yarım dünyasında bir fani

Uzaklaştık yavaş yavaş
Hadi kalkalım mı?
Sen kırbaçlı susuşlarına tekrar başlamadan
Zaman, bir veda ertesi olsun tekrardan

Furkan Sağlam 2

Bir Yolcu Uyanışı Yürüyüşler

Vardık
Yorgunum ayakları düşmüş soluklarımla
Parıl parıl
Başköşede gümüş bir ışığın uzanışı
Ve aşklar, artık bir şair ahı kadar bakire
Çeyizlerine sürmeledikleri karanlık gülüşlerinin
Bir o kadar gezdirdikleri
Maviyle bezenir kamburlukları
Hülyaların ilk ayağında nasır saçan modern bir hırçınlık
Kutsanmış gecenin ilk alışverişleriyle
Betonların geçmediği daralan cüzdanelerin gazabı
Ve sessiz uzakların ateş bulutları çöker
Şeffaf yağmurlar giyinir toprağın karnına
Her biri bir postanın cıvıldaışı
Eğ başını yüreğin değmesin

Ve bak
En bildik taşların marşı sokaklarımız
Zehirli göz kapakçıları babalarla
Tırpan doğramış bebekler sulara analar
Büsbütün sapsarı başaklar biçilircesine gövdem
Sırtımızda yumruk gibi
Nasıl kaçtın ovalardan
Karnı tok yaslanmış dağların
Kıbrıs kırıklarından gelen bir sesle
Ölümsüzlük gezinir
Ki onlar şimşekler düşer der öpüşlerle

Kaldır ağzının bademini
Avucu şişmiş gizli gözlerinin gebeliği
Dumanlı birden bire tren sesi kadar
Ucuna işaretli sıcak gözyaşlarıyla
Hep yolcu ettin yassı bakışlarla

Bir minare kıvranışı taşsız seslerimiz
Buyur
Kurbanların sancıları kaplar seni
Sivri uçunda bahşettiğin armağan
Ustalığımız doğar
Ya da
Bağışlanmış gün ağarmalarla

Tabiatı var
Hızlı akan bir nehrin ellerinde
Ve kanlı kızıl kiremit bedenleri
Çatısı kuruldu aşkın, nalı kıvılcımlı atlarla
Uzaksa çıkıp gelmemiz mih gibi
Mısralarımızdan girer bir pencere sabahlığı
Alevi sığrasın tozlanmış raflarının
Okumaksa bir iz

Suya dök tüm boyaların tenini

Ki suyu dök damarların gelgeçlerine
Sonra sar beni
Dağların homurtuları yan tarafımız
Ağaç köklerinin renksizliği uyur
Ve uyanır yürek etlerimizin
Ateşe tutuşuyla hüznün kokuları

Ey bayraklı bir rüzgar esenliğimize
Gölgeme düşen çocukları
Sessizce bıraktım
Yeni yontulmuş geceyle düşen
Bir uyku inşa edercesine
Sen kapanan gözü sormayasın

Çarmıha gerilir
Kazı kazar sabahlar
Sürünen bir gecede
Saklanır yüz binlerce ahlar...

Furkan Sağlam 2

Boşlukta Kaybolan Sesler

Boşlukta Kaybolan Sesler

Ki bu son güneşin dilenişiyile
Duyurmuş bir beldenin toz dumanlı yontuluşunu
Tıpkı şifa bezenişiyile beyaz haberleri vardı
Kabuk bağlanmış tatlı uykularından
İşte haydi bağlamakla kanar
Fırlar şiltesinden en ağırmalı seslerle
Yerle gök kucaklanırken ki kan gibi
Serin ve ürperen bir gövdeden
Sarkmalı alaşağı etmeden
Ve ıslanmalı selen saçlarının örgüleri
Herkes ıslanmalı ki
Tez giden soğuk sular bulamayışlarına
Gebedir sis bulanıkla çoğalan
Varışlarım mağaralara delilenir
Ki oyuk oyuk bir girintili ses yuvarlanır
Kulak boğuşmalarına kandırarak
Belki seslerle horlanmış
Bir kenara itilmiş
Üfürülmüş ezgilere kabarmış
Ve ucundan aşka kalabalıkla
Çabucak kaybolurlar
Kimseler yoktu usulca seslen
Oradalar işte
Şimdi bir yalnız oluşunu anladım
İşte duramadan sessizce
Duymadıklarınız sırta kadem olur
Şiltesine heykel bulamışlarına göğsünü açar
Kendi uyanır aşka susamışlar
Öz göçlerine dirliklerimiz
İlkel bir şiirle
Okşarız biz kaybolanlarıyla
Ve biz gel sadece bağıralım mı?
Yoksa sesimiz kaçmak mıdır aşka...

Furkan Sağlam

ardına bakmadan git
gözlerini avutmayı bil
ayakların kara kuru bir beden taşımakta bilirim
onları da sustur bir rujanın soğuk kaypaklığıyla..

sertce iniyor gerçeğin davudi sesi kulaklarına
geriye dönüşlerin nidası yüksek bir kıyamet
kayıp olacaktır aradığın kişiler gerçekte
sen yoluna devam et..

sonsuzluğu sorgula
bir mağara boşluğunda kaybolmuş çocuktur
iğne deliğinden geçirmeye çalıştığın sesin,
ateşini yakar ısıtır onu kanatları meleklerin..

kendine yabancılığı sev ürküt geğmişi
tuzaklar kör bir dehliz
kayıp bir uçurtma ipsiz
ęöz ellerini, gözündeki bağı aç
kaybolsa da sesin, sen ardına bakmadan git!..

Bahar Batıl

Furkan Sağlam 2

Bozulsun; Sancısız Rahatımız

Yaklaşan bir gecenin karanlığıyla
Kimildamasız izlere bürünmüş vücudun
Soluğunda nişanlı kuşların alıkoymasıyla
Dondurulmuş bir sıcaklığıyla
Uç bakalım gök tanrısı edalarında

Ve korkusuna kapılmadan cömert kanatlarının
Vurulmadan, ucu bucağı tükenmiş ovasızlara
Ekeriz bir çiğdemlik nefeslerle
Ahenksiz açabilmiş kır çiçeklilerimiz
Elimize kuvvet, ruhumuz geçimli bir eş
Salınır ki
Bir uyku da uyku çeker canımız
Uzanırım, gözüm kapalı
Telaşsız güz sancılarım, mevsimleri gırtlaklamış
Rahat uyur sakıncalı fetihler
Ve davullu bir güneş yanığına durmuş dünya yüzü

Bir seyirli yangın içlerine tutulmuşuz
Göğsünde sonsuz kıvranmalarla sonbahar bahçeleri
İlahlı meyve derleriz
Güneş sıcaklı gidişlerine rağmen
Kol gezen bakışmalar tenimize değerekten
Gideriz
Nafile bir -yanım da kal- sesi el çırpar
Mavi renkli yol tabelaları kenarında
Dikip gözünü titremeli bir insan çığı

Yığılan gözlerine birikmiş
Müjgan öğütür bin bir salkımlı hüzünlerle
Üzerimizde mülga kılıflı sevme kırıkları
Tozluyuz hep beraber
Kirliyiz şems tutulmalı ayrılıklarla

Sızı var karnımda ey çocuğum!
Kalın, derin ve içli bir ağrı
Ağrılarla iyileşeceğiz ötede
Bir ölümle uyarıldığımız da...

Furkan Sağlam 2

Bu Şehir

Bu şehir dumanlı,
Bu şehir dağlı ve arıklılardan
Ve emer karanlığın süt düşlerini
Matem tutmuş gkleriyle
Mızıka flemeli, ışıldaklı kirli lambaları
El değmez yoksulluğuyla
Derin bir acıyla kıvrandırır bu şehir...

İ geçirmeli, serpiştirilmiş yazgılarıyla
Diğer şehirlere sürgündür bu şehir...

Bu şehrin kuşları takunyalı
Yüreği de kanatlıdır
Göçmen yuvalarıyla her mevsim yürür
Pardsl bir yeryüzü, ayak izleriyle
Seçer gidişlerini...

Tten Őiire bakmaksızın
Soğuk dizelerle yürürken
Yağmurlu aşklarda
Bu şehri
Simsıkı tutar, sırlıslıkam dudaklar...

Furkan Sağlam 2

Buz Dağı

İçimde bir yolcu var bu günlerde
Geceler seçerim yıldızlı günlerde
Tembel bir temmuz güneş i hava
Öyle zıtlaş ır ki varlığ ımın koltukları
Bir tren vagonu saklı vehmimde
Çökmüş üm, biriktirdiklerimi katlarken
Bir bavul dolusu boşlukla
Bırakarak yurtlarını, ocaklarını
Dehliz dolusu hü zün diş lemiş im
Bir ısırık ald ığım sevdadan
Tadı olmazmış gitmek isterken
Bir gidiş çeker canım
Gerilere aş arak hem de
Yolların tutmad ığı
Atların tepiş mediğ i bir dünya da
Hadi sırtımızdan atalım
Ve
Uzanalım
Özlem duyduğ umuz, oh dediğ imiz
Geçeneklerden geçelim
Bir gitmek var ki!
Öyle bir gitmek ki!
Hayalimde;
Senden, benden ve onlardan
Kırbaçlanmış ...
Kendimden acıdım ben ilk önce
Kemirdi bir yalnızlık...
İmrendim, kalemine kaç anlara
Kaçmak sandım...

Sonra sordum
Benden sonra ne doğ muş sa
Niç in yalnızlarda bir şey arar insan?
Cevaplar uyanmadı
Doğ ruların gecelediğ i yerde
Baş ucu korkularım, kitaplanır
Ama ben biliyorum...
Hiç bir sevda duymadı gizlerimi
Haykırdım gözlerine izlerimi
Sesim, kulağ ıma hiç ulaş madı
İklimler bile fısıldaş mış tı oysa
Yağ mur öpüş mesinde taş tepiş irdi
Ama varlığ ım bir tren vagonu buz dağ ında...

Furkan Sağ lam 2

Cansız gazeller yığını "mektuplarım"

Yarım yarım seyrediyorum öteleri
Bir şeyler eksik mevsimlerde
Güneş çiçeklenmiyor yeşillerde
Ücra bir bulutun sisi bulaşmış sana
Soğuk dumanların ardında
Tomurcuklanmıyor kıvılcım kıvılcım ateşin
Terk ettiğin bağrıma
Yaslanmış günahlarımın kütüğü

Koynumda,
Büyüttüğün dağların ağırlığı
Hala sıcak ve taze...
Şönmeye yüz tutan yitik küllerim
Ölü doğacak sana...

Söz vermiştin sonbahar!
Döktüğün yapraklar geri dönecek diye...
Duymuştun sesimi,
Şimdi avuçlarımda kör ve sağır
Cansız gazeller yığını mektuplarım

Gözlerim bulanık,
Tan yerinin yolculuğu
İçli bir nergis kokusu yüzünde
Kederli vedaların bavullarında
Bir tutam hüznün çektim içime

Artık yaprak yaprak gidiyorum ağaçlardan
Damla damla bulutlardan
Çekiliyorum damarlardan
Buz gibi suskunluğumla
Bir ırmağın üstünden akıyorum sensizliğe...

Furkan Sağlam 2

Çağların Gerisinden Bir Kentli

Gördüm
Azar azar çaresiz
Ve çıplak bir cesaret cesedi
Yalnız bir şehrin belindeyim
İşaretlerini taşıyan sarp bir uykunun
Mamulüymüş ölülerini uyaranlar

Bakınca çatak güçlüce dallarına
Portakal kabuğunun sırtı, bir aşkın baskısıydı
Sevdaların ilk resimlerinde
Elimiz bağlı
Gecemiz tutsak ve uğultulu
Sabahın kanı kıpkızılsa
Gözlerin servetidir
Ayağı zincirli düşler...
Canımız yürümeyle çıkacağı güne kadar
Ve akıp giderken bir çocuğun büyümeleri
Yanında minik minik koşuşturmayla
Hadi uçurtmasını alan herkesi, okşasın güvercinin elleri
Savrulsun, saçlarının şarkılar söyleyen sesleri

Ey çağların gerisinde kalan kentliliğim
Çok soğuk soğuk sularına sen
Ve beklenebilir kal
Çenesine hâkim içimi yakaraktan
Yudumlayarak his şerbetli
Ketum bir panzehirini sarıyor susmalarım
Ama çağıl çağıl seslen o doyumsuz nehrinden
Gel ve otur tenime, güneşin ilk lekeleri
Yunmadık sebillerin koynunda uyusam
Uyanmadan
O kirli şehir, bir daha paklığıyla gebe kalsa
Yağsa ki yağmur
Rüyaların zarflarla bulutlardan atıldığıyla
Sense bana ilişsen kara kara gözlerinde
Ama ekşi bakışlarının ıslaklığı
Gözlerimin emeklemelerini silerken tozlu yollarında
Ayaklarım kucaklamayla barışık
Bir ağacın meyvelerine basarak kırmızı
Ve iri bir kayanın göğsü kadar sert vakit
Oysaki
Zaman eridikçe kölelerini özgürleştirmiş

Gördüm
Tepenin mavi savaşlarını
Gökyüzünün karnında gerilmiş, yıldız toplarıyla
Evvelinde haykırışlarımızı meydan tutar
Sonrasında
Yırtarak baş sayfasını ilanların
Buzlarında bir dağın
Ortası artık sevdaların...

Furkan Sağlam 2

Çantasında, uzaklar ve hüzünler

Sorarım sana ey zaman!
Ne zaman?

Kundak salasında gökkuşağı çizmiştim
Dokunmadım kutsaldı
Serpildim eskimiş elbisemle
Çağın yollarında yalınayaktım
Kan revan içinde yürüdüm
Şımartılmıştı kalpler,
Doymaz sevdalar, yığılıydı çöplerinde
Sözleri yırtıcı, sesleri gürültülüydü
Sağırıştım, sustum sonra
Eğildim vaktin kulağına
Baysal bir sesle
Ne zaman?

Tutmadım devrin ellerini
Tırmaladım, balon nefeslerini
Kanayan ne varsa tuz bastım
Acıdı, sessizce acıdı
Uzulca kaçtım herkese
Şıştım, durdukça şıştım
Patladı bir yalnızlık
İncindiklerimden seçtim
Çantasında; uzaklar ve hüzünler
İssızlığın istasyonunda
Fısıltılı bir sesle
Ne zaman?

Furkan Sağlam 2

Çaylak Çağ

Kaybetmedim,
Bozuk paralarımın cebimdeki hoyratlığını
Özgürlüğümü harcardım hiç yokken
Serçe günlerimden uçarım
Uzandığım mevsimlerin baharına
Tutmadım, yakasından sonbaharın
Geçmişimi hiç hırpalamadım
Ah yalınayak yıllarım!
Mahalle arası kirli ve uzun
Saçlarının örgüleri gururlanmış
Yokluklar;
İşlediğim mor, kırmızı, yeşil danteller
Öksüz kenarına oyalanmış...

Bir sevda motifli, ince bluzların kavradığı kızlarda
Işıklanmış gözlerinde esmer yüzleri utanır
Yaprak yaprak saçlarında umutların uçtuğu
Kapkara lastiklerin izinde dumanlanmış
İnce duruşlu kızlar, goncaların damarından akardı
Sağım solum damıtılmış kirden
Gündüzler dizedim,
Tesbihlerdim anıları,
Katıksız gözlerim dere boylarında yuvarlanır
Bir genç fişkirir gözlerimde
Kabarmış dağ patlatan bakışlarda
Seçerdi yarasını; o genç,
Kavga çalar yüreğinin koşuşturmasına
Ah o yüreği nefes nefese camlarında
Al sana bir sancı
Bir acı ki tüm merhemler karaltısı

Boy vermiş aşklar büyüttüğümüz yıllarım
Yapraklarında sadakatin ağırlandığı
Biz topraktan köklendik
Bir rüyadan susarken
Düşlerde düşlendik

Çaylak çağın yağmurlamış çamuru
Puslu bir orman fotoğrafların tablolarında
Fırçası aşk, kar kararmış tuvalerde
Resimden fişkirmiyor artık gözlerim
Patlamış karanlığın ışıkları

Sahi ne zaman görmüştüm ben?
Hatırlarım o günleri elbette bir toprak sabahı
Çiçeklerin zamanda açtığı bir havadaydık
Her şeyin mevsiminde satıldığı pazardaydık...

Furkan Sağlam 2

Çehresi Aşka Doğru

Fısıltılı bir kalbe kulağımızı dayadık mı?
Kim bilebilir
Her kemikli çatırtının doyurduklarını
Nerelerden geçer
İnsan ritimlı düzlükleriyle
Sarkan düşlerin ışıklı oyukları
Sen saçaklarına yaralanma
Düğümlü bir kadının içerisinden
Yürüyüşleri göverirken
Eğilmelisin yalvarmalarla
Kulak ver ufalmış yüceliğe
İçimde bir çocuk gülüşür
Ve elini sıkıca tutmuş gözlerle
Bakışları denetlenircesine bir aşka
Ağartı eşliğine adının kımıldanışı
Bir uyku bölümü karaya vurmuş
Yutkunur yeryüzü
Çehresi aşka doğru uzanır
Gibilerden bir gecenin yatağına

Sen gövdemde uyanmalısın
Sessizce
Ve damardan
Budandıktan karaltı da
Şöyle kalın duvarların üzerine
En uca uzanmış
Aşk boynunda dolanırken
Güneş oturmuş karşısına
Bağdaş kurar bir film şeridi
Aşksa en yağmurlu sahne ıslaklığı
Güneşle beraber göz boğuşmasıyla
Kamaşan bir bakışlı hülyalar
Aralardan kaçamaklı
Yıkanırlar çağrılan şarkılarla
İncelme sen gürültü de
Kabilinden yanıma yanaş...

Belki de kalplerimiz
Misline mukabil bağırmaclarına
Sağır olmuşuz ki çoktan
Ve çoktan hızla çarpışan kentlerle
Bir karanlığına hiçleşir yankı
Hadi kulağımıza kuvvet
Ve sen
Sadece seslen ...

Furkan Sağlam 2

Dal Kırılmaları

Baş ağrılarının yüzüne karşılık geldim
Sözü edilen buymuş arkamdan
Göveren güneş çizikleri
Odamda bağırtılı seslerle dirgen izleri
Yeşil sırtır iç karartan fotoğraflar
Hastalandıklarında
Makine dillerinde yorgun işçi nefesleri
İçime çekerekten

At sırtında gelmediler
Bir cümleinin olurlusunda
Elleri gül kokanlar
Tanımlanmamış bir inci korkusu var
Kıyıda çer çöplenenlerde
Dişlerinde çiğnedikleri
Kulak fısıltılarıyla
Aradan çekilmeyi baştan çıkartırlar

Olurundan çıkmışçasına rüzgârın sevişmesi
Çarpıklaşır aşk dedikodularında
Işıkları söndürmekten söz ediliyor
Ve salgın renkler
Üzölmüşçesine gök kuşaklığı

Bu arada terlemiş kreleriyle
Yan yana dal kırıklığıyla
Ağaçlansalar da
Düş kırılmışların düşmanlığında

Çalkalanan boş çanak kavgaları
Artık yudumlamalar
Sevdanın sevdirmelerinde

Ben söyleyim
Leopar desenli üstümüz başımız
Ayrı ayrı ısındırıldık
Bir ateşin kenarlığında

Bir ölümün cansızlığı
Sürü atlamalarında çoban değnekliğiyle
Al eline en tepeden taşırdığını
Ve koy gözlerinin evliklerine

Sen sahnelen
Beyaz soluk alkışlarında
Ve salındayız
Fırtınalınmış dirlikli seve bilirligim
Durulmuş çimlenişlerde
Arkamı dönerekten...

Furkan Sağlam 2

Dalgın Bir Bronz

Nerede bulabilsem seni
İniltili tutuşmalarımız parselliğinde
Şöhretimsi bakışların çevrilmiş
Bir adım öteye
Uzanırım ya kaçamaklısın
Arayı açmışsın
Kavuşmalı, gün dönümlü, ayak izli...

Hadi zılgıtlı süzüşlerinle
Vur kırbaçlı kavuşmalarımızı
Yeter ki senin ırgatın olayım...

Şimdi daha babayiğit gece uykuları
Ve bende dalgın bir bronz
Üstüme sinmişleri ile eskimişliğim
Şaklambaç çocukluğum giyinir
Önce beni ayır işlenmişlerinle
İnce belli utangaç ve yamaçlı aklanmalarına
Yumalı insanın devranında yüzlülüğünü
Ve en son çiledim
Ağır bir yüz, altınla tozarım
Eleklerin altında kalmışlığımla

Köyünün ağırılanmışlarındanım
Mandallı suratlarınla kapı karşılamaları
Müsaade isteyemez ki
Olur, alırlığımız yaman halimizden mi?
Uçuşmalılar ışıklılığınla
Ben bu yükle
Sen pamuk hafifliğinle...
Bırak ta misafirin olayım...

Furkan Sağlam 2

Doğan Ay

Geç kaldım gürültüsüyle ötesine yürürüm
Gecedir uzun gözlerim göğsüme siyahlar vurdukça
Giyinmişçesine bir siyahlığı sürgülerim yüzümü
Ve köprüler kurulu
Aramızda körlenmiş ayak tırnaklarım
Sırat geçişli yıldızların boğazımıza nefes nefese
Boğuşmalarına sokulur akıp giderken doğan ay

Meşhur bir günün sancısında göğümün karnı şişmiş
Adımlarım susamış ardında bir kuşun kırıklığı
Kanatlanmış
Üstü safi bir aşk damlasıyla önümüzde gülümser
Yürür bir gülün ilk kokusu yaban telaşlıyken
Dağlar yürekli ve içe kapanırcasına sakın
Aynı gülümseme ve yorgunluk bulutlusun yine
Nemli savaşında sular altında kalmışlığım var
Biliyordum
Özlemlerin başaklanacağını duydum
Ve taşıyorum toprağın
En kuru halini...

Furkan Sağlam 2

Doğrul Yatağından

Şimdi orada mısın?
Hani kalın damarlara
Hayat verdiğin yerde
Zaman tokluğuna çalıştığın
Ve gözlerin
Ve merhametin
Hasta yatağının başucunda
Ölmeyecek gibisin
Biliyorum...

Ama kaçtıkça,
Yontulmamış cismimin resmi duvarında
Pranga sahibi olmuşçasına
Kalkmam oturduğumla
Kalk desen de kalkmam
Koltuk sevdasında gelmedim buraya
Ben, tutunamadığım içe kapanık hayvanlarımdan
Horlandığımdan...

Bırak kalayım,
Her bahtın kulağına fısıldadığın sedirde
Kemikli bir pencereden
Katran gözlüklerimin soluğuyla,
Gerçeğe aç gizlenmişiyse
Şimdi seyrederdim
Şis borularının çaldığı
İçe kapanıklığının naralarında
Siyah basmış kara aklığımı

Ne zaman kaldırımlardan
Tabela sorsam
Işıklı seslenişlerinin koluma girmesi
Kadar doğmadım dünyaya
Hadi bekleme gecenin adımlarını
Ve kollarımdan tutarak
İçe kapanmış yalvarışımı
Kandırarak...

Doğrul yatağından...

Furkan Sağlam 2

Düş kuşığı

İçimde kabarır
Yorgun yalnızlığımın dağlayan kuru
Isıttığım sıcak külfetin yanıkları
Kabuk bağlayınca,
Kıyılmış yüreğimde kederin keskin izleri
Sarp yokuşlarında karşılar
Kaderin efsunlu yüzünü
Elemin,
Konuk olduğu kumarına oturur
Yitirilenler,
Mısralarımda soluğunu alır.
Nefesinde yeryüzünün mikrobunu sırtlar.
Öteden hapşırın varlığımın hastalığı
Gafletin merheminde beslenir
Kısır döngünün kökleri nasırlaşmış
Acıyla zamanın koynuna bağlanmış
Her günaha ortak çıkan kalbim
Vicdanın şahit avuçlarına
Sarılıp,
Yaralı ellerinde sıkar bulutları
Yağmurlarında yıkar gözyaşlarını
Ey rengini kahrından alan düş kuşığı
Geçmişin gagaladığı korkunun uşağı
Titreşen gözbebekleri
Teselli bulur göklerin yakasında
Karanlığı içine çekerek uyur kollarında
Tozunu yuttuğu mücadelesinde
Maksadı,
Kuluçkasında yeni sevdaların

Dostum,
Yanlış yoldasın
Çöplerin içinde aradığın rüyalar
Şavrulup gitti gerçeklerin çirkin kuyruklarında
Kanatlı kaldın eşelenmiş tüylerde
Üzülme, dertlenme, inatlaşma
İsrar, kaçırır zamanın nazını
Derdin,
Rüzgârın kucağında uçurtma olmak mı?

Furkan Sağlam 2

Düşçü

Düşünebilmem gerekti
Seni bugün
O gazel gecelerin cömert ağaçlarına
Nazır durmuş pencereden bakarken

Tomurcukluyken koca bir çınarcasına
Varlığın
Bir sevda niyetiyle soframda
Besmelendi önce
Lokmalarım ağzımızda
Aşk tadı var sende
Ulu bir gece vuruşunla şükürümüzü ederken

Ümitli şeylerden bahseden şarkılarla
Dinleyişlerimiz karışırdı sevişlerimize
Aşınırdı bir aşkın dağdan kopmasıyla
İnerdi göğsüm baysal fundalıklara
Gizlilerde dokunan bakışlarıyla
Kır günleri gülüşmelerine
Yürürdüm
Bir dağ esintisi lavanta saçlarına
Çekerek içime
İnerdim bir masalımsı kahramanca

Aşklanırdım bir beyaz sayfayla
Bir kalemin omuzlarında
Uslu uslu severdim seni
Ve aşk yazdım derdim sana
Sende aşk dizedin şöyle taneli taneli

Saçlarının gölgesine dağ gibi durunca yüreğim
Göverdikçe göverirdim
Sessizce sonra
Yaprak evliliğindeki gözlerinde
Dinlenmelerimizle,
Yalı kenarlı kıyı manzaralı
Sevinçlerini biriktirdiğim saltanatımın azametine
Birlikte çekilirdik
Bir milyonerden daha zengindim ben
Sen ise bir şiirden daha muhteşem...

Görkemin girer bir vaktin genine
Hava nasıl da yeşillenirdi
Yıldırımların yönüne yakarışlarla
Aşk çarpardı
Ve
Ben olurdu bir düşçü
Bir kuşçu deliliği manzaralarımla...

Furkan Sağlam 2

El Değmemiş Işıklar

Daha ben geçmedim önünden
Islak bir rüzgâr var içeri gir sen
Havanın kaybolmayan demokratlığı üzerinde
Bir mürekkepli utanır sanırdık biz köleliği
Kaygılı bir kımıldanışıyla dallar ve
İlerde Hızır kollarına serin
Şimdi oradalar da biliyorum
Sense ölmemiş dudaklarınla kıvranırsın
Haberi olmamış sarkar kıvamında sabahlar

Bizzat gece gürlere
Namlusu aşka çevrilmiş kelimelerin
Uğrak limanlı bedenlerimizse sokulur geceyle
Öpülmek sesinin teniyle karanlığın koynuna
Uzanırken külsüz ihanetiyle ateşimizin
Hepimizden yükselir bir gramofon
Ya da minaresine asılmış çığlıklarıyla
Serenat yapar bir aşk çocuğunun ölümlüsü
Horlanmış, bir halk dudaklı sevda
Çünkü yaşamak bir yumruk yüzüme
Ağzımızsa geçmiş ihanetin çatına
Oturur
Çalkantısına bir açlığın harareti devir aşar
Bayırlarda

Gebe bir günün sonuna eğdi başını zaman
Ve haberlerine kulak yalayışıyla
Tetik basar sözlerimiz mermi sırtışıyla
Çağrılarımıza çıplak kuşların alevlerini alarak
Yürek çarpıntısına
Ehabil çağirtisiyle uykular öper
Ayartma, mısraları ve uçuşları
Bulanık, zemheri ve buram buram coşkusuyla
Şavrukça kalkar
Örtündükçe beyaz bir aşkın dağınıklığı

Bırak bir el değmemiş büyütür
İniltisini emen bir geceyle
Ve gebe bir sabahın karnını yarar zaman
Hadî biz günü seyredelim...

Erime Ey Sabır

Gözlerin,
Uzak haramların dumanlanan bıçağı,
İnatlaşan yakarışlar, keskin çizgiler
Biriktirdikleri, gerdanın parlak kolyesi

Uzun bir sefer,
Kırbaçlanan kısrakların gölgesi, sıcak
Eğilmiş başına güneşi boşaltırcasına
Rengi karanlığa zimmetli yıldızlar

Doyduğun masa,
Gözünde tıka basa avutur
Takılır bir kıymık kuytu köşesinde
Nallanmış sürati
Yüreği çatlarcasına
Donacak buğulu camlarında
Kükreler pencere önleri
Işığın soluğu sağır
Erime ey sabır!

Furkan Sağlam 2

Erimiş Bir Şiir

Biz erken severleydik
Ve erken gelenlerdendik
Kısa nazır gülüşlerimizle
Çoktur istasyon soğuk vuruşlarıyla
Gözlerimizin meleyişinde zaman

İçimizle terk edilmişlikle
Yabani dua ederdik
Gün çatılmış gece yüzlerine
Her dem adına vuslat koyardık

Ben hiç yudumlamadım seni
Şöyle kana kana bakışlarına
Hiç durmadı yüreğimin secdesi
Bak yoruldu şiirlerin kalbi
Bir koşuşturmayla kelime nefeslerim
Tükenir oldu

Şöyle salına salına gelmedin ki
Bir gelseydin
Adımların yeri öpseydi
Bir şiir deseydin gözlerinin karasına
Emseydi bakışlarımız
Göğün göğsüne yamaçlılarıyla otursaydık

Haydi, geç oldu şimdi
Sen gelmezsin de
Bir gün biz gideriz
Kalır soğuk istasyonlarda
Sıcak bir demli çay
Ve kenarında erimiş bir şiir...

Furkan Sağlam 2

Eski Ezgilerin Plakları

Hiç bu kadar sert esmedi
Senin dağlarının rüzgârı
Kulağım,
Sesini arar,
Koşarak...
Irak dalgaların çirpinişinde
Avunan ufak teknelerin
Çaresizliği, avuçlarıma demirli

Yaşım büyüdükçe hırçınlaşır
Törpülediğimde zamanı uzadıkça acıtır
Gözlerim,
Göğünde dileniyor
Yüreğimin elleri parçalı bulutlu
Göğsümde kalmış, kararmış...

Hiç bırakmamıştın ellerimi
İludım, akışının sıcaklığına
Ben soğuğa sürgün edildim
Sen, hiçbir şey kaybetmedin
Sularından...

Şimdi düşerken,
Dehlizli yolların betonlarına
Kımıldayamadığım dört duvar yalnızlık
Horlandığım kadar sadakatimle
Karanlık bedenlere gölgelendim
Üzerime kapanmış sandıkları karıştırdım
Eski ezgilerin plaklarına bakarım
Yorulduklarımı dinlerim...

Buğulu camlarım,
Yıldız kaymasının dilek buluşmasında
Kaçışan yıldızlar, geçmişinden
Bir gece gibi gündüze, gebe olmalıydın
Susadığımda sana, azar azar doğmalıydın

Furkan Sağlam 2

Ey Dünya Ey Ölüm Ey İnsan

Ey dünya...
Ufalanmış saltanatı, fani iştahların önüne
Göz açıp kapatan küçük bir ziyaret
Vicdanlarında yangın, hislerinde ziyafet
Bilenmiş dişleri, sahte mabetleri
İblis rüzgârında serinleyen kör ırgat
Älemde biçilmiş akıbetin kat kat
Her parçası kursağında kalmış;
Varınca menzile
Zincirli ağır heybesi, göçmen bedeninde
Düşlerde birikense;
Dünya dolusu

Ey ölümün buruk sıcağı...
Fersah fersah kaçan gerçeğin hazin serabı
Boğucu yollarda, yön veren kabirler
Ezelin icazetinde rütbeler sökülmiş
Gölgeleri; güneşe rağmen kıbleleri
Hesap verme de kul kula ahit
İktibas birikmiş ömürlere, yeryüzü şahit
Kursaklarda, kana kana içilen gaflet sarhoşluğu
Tıkanmış gırtlaklarda ziyan olan nefesler
Cebinde, gem vuramadıklarının karın ağrısı
Kıvranan hırs, kuş tüyü kadar ötede

Beşer, gövdesinde tahlil etmiş devrini
Omuzladıkça ağırlaşan bir varlık
Sıyrıldıkça özgürleşen bir ruh
Etten kemikten dirilmiş yaşam,
Kendini hapsetmiş kendine
Sıkışmış ömrümün sürgün mertebesi
Prangalar yüklenince hülyalara
Acemi bir çırak titreyişinde
Varlığın bilinmeyen küçük ateşi
Geride kalan kıdemin, pişmanlıktır leşi
Yıpranmış raflarda, tozlu dünlerin cildi
Her biri birer pusula hüznün rotasına

Ey insan...
Zamana kelepçeli bir tutsak
Kurtulup ta sonsuzluğa kaçsak

Furkan Sağlam 2

Filozof Çocuk

Ben güzel laflar edemem.
Hele edebi sanatları sıkıştırıramam kelimelere.
Yetenek işi, ALLAH vergisi şiir yazmak...
Olsaydı şairliğim, dizerdim cümleleri yaprak yaprak.
Sayfalar dolusu anlatırdım, seni nasıl beklediğimi.
Yazarken, kalemler tükenir silgiler ise erirdi.
Kâğıtlar, seni beklemenin en güzel yeri idi.

Kâğıtlarım, yazsam roman olur aşkını dillendirmedi hiçbir zaman.
Aşkın yoktu ki ortalarda.
Sen gözlediğim yollarda yoktun.
Belki de kader yayında fırlatılamayan bir oktu.
Ben beklemeyi, sen gelmemeyi seçtin.
Yaşadıklarım, yazdıklarım;
Büyük bir aşkın kırk yıllık mazisi değildi.
Sadece kaderin önünde beklerken eğildi.

Zamandan sıyrılıp olur da bir gün gelersen
Ve beni bulamazsan
Seni bekleyen kim olduğunu anarsan
İşte ben buyum diyebileceğim şeyler bırakmak isterdim sana

Mesela çocukluğumu anlatırdım
Esmerdim, zayıf ve çelimsiz bir çocuktum.
Kalabalıklar içinde hiçbir zaman yoktum.
Sessizdim, konuşmazdım öyle pek.
Derin düşünceler hep beynimi yerdi.
Amcam ise sürekli "filozof olacak bu çocuk" derdi.
Olgundum, ağırbaşlıydım.
Çocukken en sevdiğim anlar, kalabalıktan uzaklaşmaktı.
Evimizdeki koyun sürülerini gütmekte bulurdum kurtuluşu.
İlkokulda iki tane mesleğim vardı.
Sabah öğrenci, öğleden sonra ise çobanlık.
Severdim çobanlığı, koyun gütmeyi.
Çok iyi başardım dilsizlerle dost olabilmeyi.

Bayramları çok severdim, uyuyamazdım sabaha kadar.
Yeni elbiseler başucumda, ayakkabılar ise yanında.
Giyinmezdik öyle gündelikte güzel elbiseler...
Bayramlar ayrıcalıktı
Seni özlediğim gibi özlüyorum o bayramları şimdi,
Ama kurban bayramını o kadar da sevmezdim
Çünkü en yakın dostlarım kurbandı o gün.
Ağlardım sabaha kadar engel olamayacağımı bile bile
Açıklarlardı büyüklerim ama çocuğuz işte nafile...

Yaz tatillerini tarlalarda geçirirdim.
Sıcak kumsallarda şezlonglara uzanmak yerine
Yalın ayak, yırtık elbiseyle toprak üstünde
Açıcı yoğurt, kuru soğan ve çürük domates,
Öğle yemeğinin vazgeçilmeziydi ağaç gölgesinde
Biliyor musun?

Daha öyle lezzetli şeyler yiyemedim şimdiki menüde

Sadece tarlalarda geçmezdi yaz tatillerim.
Kurslara giderdik öğrenirdik Kuran-ı Kerim
Tam öğrendik derdim, süre biterdi
Bir sonraki sene sil baştan derdi.
Sil baştan diyerek tam yedi kere Kuran'a geçtim.
Çabuk geçti derler ya hani zaman
Ö yedi tekrardan bize kalan.
Çocukluğumda taşıdığım en güzeliydi iman...

Gece olunca karanlıktan korkardım
Yorganın altında saklandığımı sanırdım
Küçükken çok uyumazdım öyle
Ayağa kalkardım hemen, sabahın köründe
Giyerdim mavi önlüğümü
Saçlarımı taramadan çıkmazdım evden.
Öyle briyantın, jöle, parfüm bilmezdim.
Sade bir suyu sürerdim kafama, yukarıdan aşağı.
Okulda da öyle ahım şahım başarılı değildim.
Zeki ama yapmıyor kılıfı da bana uymazdı.
Derslere olan ilgim pek azdı.

Çok kitap okurdum şiir de cabasıydı.
Saatlerce başımı kaldırmazdım kitaptan.
Bayılırdım, aşk romanlarındaki sevdalara
Özenirdim, her okuduğumda kavuşamayanlara
Çocuk akli işte, şimdi yaşarken buluyorum kendimi.

Neyse bitireyim artık yoksa her cümlem sende buluyor
Beni öyle kalemle bırakırsan seni tüketemem
Anlatacağım daha çok şey var
Eğer gelirsen.

İşte sevgili, seni beklerken böyle bir çocuktum.
Tabi büyüdük zamanla artık genciz.
Fikirler, görüşler hala aynı.
Kolay değil ki değişmesi, yedi kez işlendi
Merak etme, hala o çocuk gibiyim.
Filozof çocuk hala düşünceli,
Değişmeyen tek şey çocukluğum değil.
Beklerken değişmedi rolüm.
Kalemin gölgesinde kağıtla meşgulüm.
Beklerken, yazarken, okurken, gezerken
Kısacası yaşarken;
Hala seni düşünüyorum...

Furkan Sağlam 2

Gece Paydosu

Kanat çırpan bir gidişle
Gidiyorum...
Gece paydosu boşlukta
Kaldırımlar, ağırlamış göverir
Gidişimi...
Hüznün silsilesi emekleyerek
Gözlerimin karanlığında ışıldarken
Saçaklar salmışsın şehre...

Her şey sayılı terk ederken
Vefalı bir nefesle, sinik bir bakış
Seni taşıyan balkonların yüzlerine
Bir posta bıraksam, gözlerine
Birkaç yıl değil birkaç ay sunsam...

Akşamları seçtim
Koynunda yıldızlar besleyen akşamları...
Aşk, çekilmiş aradan
Uzayan yolları sündürür
Arkamdan dokunur bir sinema sahnesi
Flaş patlatan yalan-cık yıldızlara inat
Bu kez mutsuz bir sona hazır kâinat

Sokak lambalarından arta kalan
Ne varsa dağılmış, künyende
Bir ışık bakışı, ayın gölgesi
Seslerin, gözbebekleri körelmiş
Duyma beni, bırak bineyim sessizliğe
Yavan yalnızlıkla gideyim sensizliğe

Furkan Sağlam 2

Gel sevgili

gidiyorum öyle çiçekleri ezmeden
yabani orkideler henüz açmamışlar bile
ay daha dolunay olmamış
güneşe tutulmak yakışmamışken
gel sevgili!
günebakanların boynu bükülmeden...

Zaman erimeden
cemresi düşmüş özlemin yapraklarında
Lavanta bahçesi bakışlarının kıyısına doğru yol alırken gidişlerim
Gel sevgili!!
Akşam sefası gün dönümünde boynu bükük, Sevişlerim öksüz
Ve sen bir sevda rüzgarısın doğunun limanlarında..

limanlar dağların elbisesi
kim bilir kaç efsane doğurdu güneyin güneşi
kaç seyyah aradı ayak izlerini
kaç sümbülün üzerinden atlandı
mor kaldı erguvanlar sen gelmedin diye....

ve yetim bir sümbül ağlayışlarında
bir yağmur gelişi gibi tutar gözlerim damlaları
uzaklar hep mi tozlu bulanık bir bakış
senin yollarının dili hep mi çiçekli
ey sevgili!..
gelsen diyorum...

Furkan Sağlam 2

Gelgeçler

Açlığını doyurmaz ki
Sevda önlerindeki sofralar
Pencere büklümlerindeki seyretmeler

Uzun zamanlar boğuşturdun
Biri zincirli yalnızlığında
Adını tanıırken sevdanın

Her tokalaşmada
Eğildin
Bir ağaç yapraklarında boynun
Aşk yeşillendirmelerin
Damarlanmışsa
Ve titrerse
Gölgesinde oh dersin
Bir ağacın...

Biliyorum
Sen hiç sevmedin
İşıltılı çiçek yapraklarının
Rüzgârlı oynaşmasını
Sen karanlık sevdin
Yıldız tokalı saçlarıyla

Tut ki
Bir gün karşında
Mayalanmış bir sevda durur
Hünerli bakışlar sarılınca
Yine yorgan yalnızlıklarına mı emanetlenir?
Aşklanmış uykulu gözlerin...

Ah sevda ağırlamak!
Ne zormuş motifli düşlerde
Seni anmak yolculuğunda
Gelgeçlerinde
Gelmesen çıkmaz bir yalnızlığında
Gelsen alışılmış bir yalnızlığında
Ne desem senli çekişmelerime
Müsaadenle demek bir yanım
Bir yanım hoş geldin...

Gelmişliğinle

İçim dışım sen çocukları
Tay huylu tepıştirdiğiyle
Kalbi nem tutar göğün
Islatan bir yağmur mütarekesi
Gözlerin
Bir mahzen seyredişle
Suçlu geçiyor bu sırada

Kulak asmadıklarıyla
Paklanan bir çöl kentliği
Kervan karınlı acıkmalar
Dimdik kök salmış habersizliğinle
Gergin su dal yürümelerinde tıkanmalı

Yelkenli hazırlamalar
Oflamalar arasında
Şişt mi insan ciğerlerimiz
Hece solgun
Zaman yorgun
Gereğini belletir ya bulaşmasız
Başını okşar yollarının
İçi boş vermişliğiyle ceviz kabuklu
Hadi kır zincirlediğimizi
Ve bir anahtarlı sev bensizliği
Yürü kutlu gelişli
Ve içerişi sen saraylı şimdi...

Furkan Sağlam 2

Gökyüzü Konuşmaları

Tüyleri kınalı dünyası
Alçaktan uçar,
İnsan günlerinin güzlükleri
Sahici bir semtin yağmuru altında
Var olur umut cumartesileri birleşircesine

Katmerli bir sürükleniş durmadan
Ve hiç durmadan gün ertelemeleriyle
Bekle ilk şarkılarıyla ayağa kalkan tozu
Toz duman
Aşermiş geceyle beraber yürüyüşlerimiz
Tikanır bir sabahın yorgan uyanışlarıyla
Kendi yumrularıyla kararmış ellerimiz
Dibeklerinde geceyi döven
Ve öğüten sevdanın zonklamalarını
Sonra mavi bir nefes morumsu iç geçirmeyle
Benzi atıvermiş kavruk sevişlerimin
Ki baygın kulunç gibi yorgun kefen
Hadi sabahın ön saftaki ışıklarını silkeleyelim

Bağrına basar mısın ilk emzirmeleriyle
Gözlerimin hevesini
Kana bulandık, kalbin açmasıyla çiçekler kadar
Ve kokusundan yankı bulmuş gizemiyle renk renk
Madem
Köklerimize bulanır bir gayeyle
Tutuşur, yoklarım vadi içlerine kadar kendimi

Hep kuş pençesine dayamış sırtımla uçmuşum
İri kıyım, zor nefesli sevdaların bağrına beri
Anladım
Rüzgârına âşık olduğum dağların
Sırtına kurabilmenin çadırıyım
Ey sen ödünç aldığım sıcaklığım
Dumanı nefesime borçlu ateşin külü nerede?
Her gün peşine ilk takıldığım gözyaşlarına
Sorsaydım eğer
Gökten ekilmiş tohumların meyvesi sen miydin?

Furkan Sağlam 2

Hadi Bir Kez Daha Çağır

Çık oradan
Mor lekelerin karaltısına bakma
Bu siyah gövdeden ibaret deme
Bir kez daha gel nefesimden beri
İçimde kuşluk vaktiyle
Rengârenkti çiçeklerin
Ben aralarında çıplak elleriyle yürüyen
Ve usulca eğildiğinde sızlanışlarımla
Aşkla ılık bir çiçeksi sesin çözülürcesine
İlişiverir göğsüme işlenen küçük bir ışık...

Bir nazlı bahar ağırlamalarıyla yapraklına
Dururdum
Som bir süzüşle gözlerinin marşına çağırılırken
Göz göze kalmışlığımızla seninle
Yüce bir soluk kesilmesi ve ellerimin yürüyüşüyle
Heceleyin bir an
Nihayet vaktiyle sonsuza endamlı uyanan bir nüsha

Sen verdikçe iklim devirli bir rüya
Bütün bir ömür boyunca yaşamım çoğalır
O coşkun cenklerin evvelinde
Yakamozlu davet alır kalbim
İnsan karanlığına meşaleli bir oluşunla
Kalabalıkla tek bir şarkını söyledik biz
Sesine yetiše bilmezdik ki

Beni yine bir seferin sancısıyla debelenirim
Hadi kıslamak gerek ilkin
Sancağına çağır
Sonra nereden esersen es
Salındıkça
Okşarcasına aciz saçlarımin ağarmalarını
Önce soğuşunla el salla
Sonra bir besmeleyle sokuluruz birbirimize
İşte böyle bağlasınlar bizi
Güneş vurmaz içimizle
Yüzüm aydınlıkla ayazlanır
Ve sonra elbette ışıklanırız ki
Kokarım çiçekli çiçekli...

Furkan Sağlam 2

Hakikatın Çıgılları

YALNIZLIK KUMPAS KURMUŞKEN
KALABALIKLAR İÇİNDEKİ ÇIĞLIKLARIMA,
BİR KURTULUŞ ÇEKİYORMUŞ
YÜREGİMİN ANLAŞILMAYAN DİLSİZLİĞİ...

DİLEKLERİM SIZARKEN
YÜREGİMİN SANCILI ÇATLAKLARINDAN,
KANSIZLIK DOKUNMUYOR BEDENİMİN SİZİSİNA,
ISSİZ BİR SOYGUNUN BAHSİ GEÇİYOR HAYAL SOKAĞIMDA...

HARAMİLİKLE KÜLFET OLURKEN
YENİ YETME SANRILARIM,
GAM RÜZGÂRINDA SAVRULMAMAK İÇİN
ÇIDAM KÖKLERİNİ ÇİGNEMEKTE BULUYORUM KENDİMİ...

SABIR METANETİNE BEL BAĞLAMAYI DİLERKEN
UMUT SOLUKLU SARMAŞIGIM,
ZAMANIN KADER ÜZERİNDE SÜNDÜRÜLMESİNDE
SÖNMEYE YÜZ TUTUYOR İNTİZAR IŞIGIM...

İMANIN SINIR ÇEKTIĞİ İSYAN UÇURUMUNA BİLENİRKEN
DAYANILMAZLIĞIMLA
RUHUMUN DERİNLERİNE KIRPAÇ VURAN;
ÇIPLAK AYAKLI BEDENLERİ ACIYLA SİNELERE ÇEKMEKTEYİM...

TAAKATİMİ GAGALAYAN AKBABA YÜZLER
ÜZERİME NEFRET SALYALARKEN,
HABİSÇE DİDİKLENEN DERMAN YİĞİNİMİN PARÇALARI
DAGILMAKTA DÖRT BİR YANA...
İNANCIMIN HER BİR ZERRESİ

SİVRİ İTİKATSIZLIĞIN DIŞLARI ALTINDA KEMİRİLİRKEN,
KURŞAKLARA YERLEŞEN PİŞMANLIKLAR
SÜRÜKLEMekte BOŞ MİDELERE...
TASASIZLIĞIN GÖLGESİNE KURULMUŞ YARATIK FİGÜRLERE

GÖÇMEN BADİRELİĞİNİ HAYKIRIRKEN,
YOL YORGUNLUĞU ÇEKEN GÖNLÜME
MERHEM SALASI MİRILDANIR
DUAYA SUSAMIŞ KANLI DUDAKLARIM...

NARALAR ATMAYA YELTENİYOR
HAKİKATA OLAN ÇIĞIRTKANLIĞIM,
BOŞ BEYİNLERİ BİR AN BİLE OLSA ÇINLATAÇAĞINI UMARAK
DİBİNE DALIYORUM İÇİMDEKİ DÜŞ DENİZİNİN...
ASRİN BAYATLIĞINA TIRPAN ÇALACAK DİRİ,
TAPTAZE CÜMLELER BİLERKEN,
SONSUZLUĞU DİLLENDİRECEKKEN,

İÇİMDEKİ MAHŞERİ BEKLEMENİN SUKUNETİNE
EMANET ETMEKTEYİM ANLAŞILMAYAN İZANIMI...

Furkan Sağlam 2

Ham

Nerden baksam yıldızlarına
Mayalandı mı gelişin?
Göğün göğsünde gözlerim
Beklerim, yorgan yalnızların yıpranmışlığında
Eskimişsin sökülmüşsün
Devirdik nice zamanın duvarını
Basıp geçtiğim yollar, dokunduğum düşler
Hep seni aşıladı bana
Ağaç yapraklarının ince yeşilleri

Emektarım sevdana
Alnı terli sevdalar uzanır işçi göğsümde
Çalıştıkça çalışırım yevmiyesini verdiğim yollarına
Terlemiş yüreğimle bakarım güneşine
Kardıkça şiirlerimi senle
Bir beton ağırlarım, senin evinde...

Hırpaladım, şehrin sessizliğini
Hangi lamba sana baktıysa sordum
Ne sorduysam sağır her şey
Bir giz var tabelaların seslenişlerinde
Paslanmış bir aşkı demirlemişler
Bir denizin koynuna girmişçesine
Herkes bir anahtar taşır.
Zaman bir kafesle kitlendiyse,
Bir posta çırpınır...
Bir olur beklersin bilirim
Kırılmış kalemlere sadıksın Ey yar!
Artık gökyüzüne uzağım
Anladım ki...
Vakti ham olanların kanatlarında, tüy bitmezmiş
Güneş istemedikçe karanlıklar sabaha gitmezmiş...

Furkan Sağlam 2

Hançerli Uğultular

Ben aşka varınca mercimek taneli
Terlerim gülsuyu yağmurlarında
Canıma kızgın bir bakire nefes veririm
Son şafak ve ilk kar,
Gölgem lekelenmiş
Ucu bembeyaz,
Paklanmış gencin tırnak uçlu kaygılarına
Delice bağlanırım
Akıp götürülürken bir merhaba
Bir yaprağın geç kalmışlığıyla
Toprağa uzanırım sonunda gümüş suyuyla yuğmuşum
Kenara çekilirim ellerime uyku emziririm
Merkezin mermerine kürediklerime sayarım
Bir sevda kenara çekilir sonra
Elleri önce yol almışlıkla
Halk bahsini açtığı gecelerini gömer bir bir
İçe kapanık bir renkle piyano kıpırdatır dişlerimiz
Bak sesim nasıl da etkili öyle değil mi?
Hançerini bir Pazar sabahı almış uğultular
Şuradan kanım akar
Şuradansa bir şairin bellediği ki irin huylanmış
Hadi şimendiferler hovarda şimdi
Kömür boğmuş kokusunda saçlarının toprağıyla öpüşür
Sevmek, ne benim sürülmüşsün ki
Çoraklığa bal sevdirmişsin
Yani aşka bela olmuş gerdan kıran ölüm
Aşk güzel
Aşka bakmakla güzel
Ölüm salsa ayrılmaz yanında sırnaşır yerinde bekleten
O zaman durdurur elinde terlemiş bir kıvrım
Sofrasına sancıları alır boşaltır geceyi
Sonra oradan geçer, doyar yarasına kısarak
Koşturdukça insanın hızına geremediğim gönül yayımı
Kelimelerin koynuna giremedim bir kez
Bir kez aşk çamurla beni de özüne sürülmüş teninden ağrı
Ve doğmuş doymuş olaraktan
Yaşamak bir başına sevda sözcük harap lığı
Ve ben tozuna karışır giderim...

Furkan Sağlam 2

Hüzün Geçişleri

Ürkekliğinde
Ey yüreğim
Sinamak içinse postası
Deveran oymalı eline yatkınlığı
Emerekten el işlemeli hüznü
Çağırır gün tutuşlarını
Uzunlamasına yatay bir şeyler enginleşir

Kelamında suspus iç çarşıların
Ağırlanmışlarıyla
Bölenmiş gece uykulu giyinmeler
Kiran tatlılığı karartılarında
Dillerimiz

Ve heyhat
Dilinin ve sözünün baş döndürücülüğüyle
El konulmuş sukuta
Moraran içimdeki nefessizlikle
Kaçmışım ırmak boylu serin sulara

Bir gömlekli yanma ki göğüsleri
Alacağı olsun kaybolmalı dinlemelerin
Buradan bakınca beyaz bayraklısın

Bir kalabalık fotoğraflı hüznüm
Kızgınlığıyla sözlü asude bir şafak ağarmışları
Dar sessizlerinde omuzlu gecelerde
Provası gül kokulu adamın
Elleri önünde yumulu hicranıyla...

Toz toprak yıkık gönlümüz eğik
Civarlarında bağışlanmış sesimizle
Gecede paslanmışlarıyla
Demir geçirimli ilkbahar sancakları

Sevinç çağına ulaşabilir miyiz?
Bilmem
Ama gül kokulu buradan geçti...

Hüzün Sahrası

Karanlık yine karalanmışsa
Gece af içinse
Ayın süzülmesinde doğar hüzün sahrası
Kelimeler yakar ki sözlerinde zonklaması
Çelik manalılarında
Bir yere koyabilme insan kalbini

Kılıç keskinliğine af bilenir mi ki!
Kabzada birikmişleri ve safkan sözlerine
Sür atını bayırlarına gövdelerin
Dal kırılmalı
Rüzgâr yuvarlanmalı şimdi
Basıp geçmeli postallı
Bir yürekli malkoç oluverir
Uçuşur hüznün tozlu anaçlığı
Akıl, eli kapanmış, hızlı varışlı
Kimyasına el atmışlığında insanın

Upuzun ve hallice de enli mazurluğumuzla
Ama inceliğimiz de tavşan ayaklı
Muntazam saymalı içimin dehliz vuruşlarını
Kanadı kapanan yürekli dükkânlarımızı
Bir daha dönmeli mi aynadaki yüzlere?

Ve haydi kalk oturduğuna
Teselli armalı günlerine giyinircesine
Kimden sorsan hüzün sergilerini
Bir yalnızlığına bağışla kendini

Furkan Sağlam 2

Isırgan Düşleri Dalardı

Islıklı gözlerimde harman yeri
Gezerdik, günler çuvallanırken
İnsan gövdeleri çarşılar doğururdu
Halkalanmış yağmur taneleri arınmazdı

Uykularımı bölerdim iğneli soframda
Bir çitlembik kadar boyumla
Doymuş insanları yamalar, lokmalarım
Endamsız iç gömleklerini gördüm
Dağınık Pazar yerinde her şey ortadaydı

İstiflenmiş yoksulluğumla kafa tutamazdım
Çöllerin yağmuru yağar, eyfel lorduna
Şaçsız bir kederle taranır, yıldırımlarım
Yürürdüm,
Ayaklarımın elbiselerini giymeden,
Kırmızı yolların renksizliğinde
Geçerdim,
Gözleri doyurma da yaşlananlara
seslen!
Hadi herkes çıkarsın çıplaklığını
Işıklara üryan gidelim
Heykelleşmiş tanrılarınızı alın
Süetimiz yansır, aynalar dövsün
Dövsün ki gerçeklerimiz paklansın

Kemik vekâleti yormuş ruhumu
Cadde lambalarında çıkarım geceye
Yapay çeşmelerden içtiğim,
Bilezik diye taktığım sözleri
Bir bir ayıkladım
Yoldukça,
Isırgan düşleriyle dalardı zamanın yancısı

Çatılardan aktığımda hemen onardım
Tütmüş sobaların zehri var şimdi havada
Isınırım hayata uyuşuk bir ölümle
El sallayın,
Balon sırtlarında gökyüzüne
Eğilmiş, gözlerinizi gömün toprağa
Sizi de sevecek koynunda

Furkan Sağlam 2

Işıkların Karanlık Sesleri

Belledim, kara kaplı geceye vuruşları
Eğip başımı tonla başa çıkabilir misin?
Dilimle yoklasam hep çağrılan yanımı
Bir o kadar paslanmışım artık
Ben sustum bir köşenin üst üste binmiş tenhaliği
Tavanı uzun boylu
Gök parladı
Geldi önüne sabah kalkanı
Eyler şımarık gezdirirdi insan uykularını
Öyle camlardan geçmedi
Suya inen sesler
Bun alıyor sünerken zaman
Hadi elini aç avuçlarından beri
Çeşitlenir ki iniltiyken
Ve türevleri vardır her bir sancının
Ben ellerimle ağrıyan
Onca gözün altında alkışlayanla
Tam şimdi bastı yine
İçinden seçtiğin bekçilerinle
Saf tutmuş sevinçlerim aykırıdır
Sessizce üstüme çektim siyah bir gölgesini
Yüzüme yakın fısıldadı
Şölen bıyıklarımın terlemişliği yle
Benden yana ne varsa
Gecikmişim kekremsi yolculuğa
İzler hep selam çakan vapurdan
Hatıranın rengiyle gök ovalı
Atını sürmüş denize tok bir okyanuslu
Koşardım ya her suyun buluta tırmandığıyla
Ve saklarsın seçkin toprak gülüşlerini
Tanidik merdiven nefeslerini çekerekten
Bir akşamın eline tutturdun o beyazın zarfıyla gündüz sesleri
Çok uzaklardan gelir
Eli gezdirir bulanıkça yürür
İçlerimden bir şeyler harcanır
İlk ışığa kadar...

Furkan Sağlam 2

Işıldarken Sen

Uykularımı emen bir gecenin hıçkırığıyla
Göklerin öksüzlüğünü okşarım
Ve bir yetim içimizdeymiş gibi
Omuzlarımız genişlemiş
Korkmadan sevmişiz,
Ağır başımızla döneriz senin etrafında
Bir pervane yaran rüzgârınla
Bütün sevdalar yalınayak sen yollarında

Saçların, karanlığın içerlemesi gibi iltifatlı
Şahit, sabah kuşluğuna vuran gülüşün
Bir güneşin sensizliği duraksadıkça
Gözlerimi diktiğim o tecelli de
Işıklar alan beldelerin tavanında
Elimizi açsak noktanın sonuna
Ve bir uçağın son geçişlerine rastlarız
Seninle

Ovalara, kırlara ve bayırlara sağanak sağanaksın
Merhemle kayalar erircesine
Artık ilacıyla bir gelmiş merhametin
Seslenir kimsesizliğime
Hekimliğin ayaklarına kapanır
Taze gövermiş yürekler başını çıkarırcasına
Karanlıkların karnını yarararak

Ve beyaza bürünmüş dağların doruklarıyla
İçimize üşüdüklerimizin buzları çözülürcesine
Sıcaklığın...

Furkan Sağlam 2

İnceldikçe incelir ilmeklim

GEL...
Tek kelimedir yalnızlık,
Oturur
Dağ evi gibi
Sonra bakar kendinden kendine
Beklerken çizer özlemini
Süt beyazı
Ya da
Kömür karası değil

Demirin rengi tomurcuklanmış
Gözlerim oyalandıkça uzaklara
Umdukların toparlanır,
Bavulunda
Yarınlar neden dolu?
Şıralanmışken bugünlerin düğümleri
İnceldikçe incelir ilmeklim

Siyah bulutlar, çiçeklenmiş gök tarlasında
Biçilmiş yorgunlukla döner, umudun ırgadı
Baş döndüren bir sensizlik,
Sessizlikte
Tenhalar çimenlenir, yokluğun sararırken

Ağarmışım artık
Duraksamış, inatlar
Kapışmış zaman
Beyaz bayrağın ucu, sabır
Sallanır Kaf dağında...

Furkan Sağlam 2

İncirli Kapı

Sesin eksik
İssız bir sokak, yüreğim
Kiremit renkleriyle kavgalıyım
Çatısında patlamış, şimşek yüzün
Paraşüt inişlerin,
Kalkmıyor artık omuzlardan
Bezdim, bu beton suratlardan
Yoklunun sessizliğiyle boğuşmaktan
Mayzerin paslı soluklanışını duyarım
Soğuk eliyle,
Küskünlüğümüzü doldurmuş

Harf seçerdim önceden
Avuçladığım alfabende
Mola vermişliğine
Ket vurulmazdı nefes alışlara
Kitap sayfalarında dillendirirdi adın
Okuduklarım,
Sen, böyle ağırlandı kelimelerde
Çarpık çığlıklarımı horlamazdın sen
Ben ağlamazken
Gözlerimi silerdin...

Ne zaman yoklasam incirli kapını
Bir tat var sevdaların parmağında
Düdü değil mi o?
Hani sayfalar kokardı hanımeli
Bugün,
Ucu tuzlanmış kalemlerin
Kaçağı bol artık şiirlerin

Saraylarına girmesem de
Han duvarlarının dibinde yapraklar
Atmışsın sırtından baharın rayihasını
Bulutsuzluk en korktuğum
Sarı benizliler karartıyor içimi

Mevsimler muhtaç olmazlar
Duvar diplerine de
Yapraklar...
Sarıyor işte...

İnsangiller

Şehirler gördüm...
Yarılmış karanlığın içinden
Işıklar doğurmuş
Sarmalamış sonra evlerinde
Korkularında kundaklamış
İssızlığı emziren sokaklar,
Kaldırım göğüslerinde insangiller

Sesler duydum...
Sesler vardı duvarların doğradığı
Dilim dilim insanlığı payladığı
Nöbet alan dev betonlar
Bağrında uyutur kör kalabalığı
Kalabalıkta kaybolur insangiller

Maskeler gördüm...
Keşfettiğim yüzlerinde
İzlerken gözbebeklerini
Şapsarı tebessümler titreşmiş
İzlerken içlerini gizlenen dışlarında
Maskeler takar insangiller

Pazarlar gördüm...
Tüccar kılığındaydılar
Zanaatını satmakta ustaydılar
Ucuzdur beşer meziyeti
Komşuydu dükkânları
Mezar taşlarında nefes ortaklığı
Biriktirmiş nesi varsa
Tezgâh tezgâh sergiler
Birbiriyle yarışır insangiller

Ölümler gördüm...
Kör karanlığın avuçlarında
Beyazların sarmalandığı
Tek bir taşın nöbetinde misafirken
Tabutunda sergilenirken
Yalnız, soğuk, uzaktılar.
Masasında mahşerin, ezik bir ruh
Kaybedilmiş kumarında insangiller

Furkan Sağlam 2

İnsanizm

Bütün sesler oturmuştu
Yumruk çığlıklı sessizliğinizle birlikte
Sofralarımız dolu dolu insan acısı
Boğazımıza ve kulağımıza durmayışıyla
Bağdaş kurmuş bir insanlık tıka basa
Doyurur ya

Başlasın birkaç saniyelik
Göz cenazeli ağlaşmalarımız
En yoğrulmuş duygularının toprağına
Kan çığlığı göl manzaralı villalarında
Yüz bin pelesengiyle tarih kokuşmalı
Odalarına çekilebilmeliler
Ve zaman yine mazluma mezar olmuşluğunda
Seyreder gidişlilerin yüreksizlik tapulanışını

Yalvarır bir başak elleriyle
Donup kalmışlığında avuçlarımız
Ve yalınayak sayhalarıyla çocuklarımız
Davet kanlılığında yaslanmışlarında ölüme

İniltlerimiz yiğitçe
Nefesimiz hamarat ve iş görürlüğüyle
Havalar çok güneşli tenimiz yanıklığında
Kalbimiz kırılmaz çeliktenmiş
Çakıl taşlı yuruşlu migrenleri iyileşir
Başımızı ağrıttırdın mektep gülüşlü çocuk
Okurduk ki biz...
Bu bahsi kapatalım mı?

Bir kölelik türküsü çeker canımız
Yüzümüzü sürdüklerimiz oyuyor
Ayaklarımızın altından başlayarak
Ya arabalarımız
Körelmiş atlarımızın tırnakları

Zulüm kokulu konuşmalılar şimdi
Kınamalılar aynı kaptan yiyerekten
Hadi gebe deyiverin insanlığın karnına
Bu doğum başka heyhat...

Sen de başkalaşmışlardansın arkadaş
Aynı suyu yudumlayarak
Aynı zihne bulanarak

Hangi İZM'le kurtarılmalı insanlık?

Kanlı patikalardan
Çığlık yeşermiş yollardan
Üzgünüz arkadaş geçmemeliyiz

Hiçbir İZM'e kölelik yapmak istemiyorum

Sadece İNSANİZM istiyorum
Hadi yalnız savaş arkadaş...

Furkan Sağlam 2

İnsanlığa Dokun

Nahiyeli gecelerde ılık ve serin günlerinden
Gözlerimizin gövmelerinde
Bulutlara bakalım
Kurularken bulutluluğumuzun uçlarını
Merhamet serpiştirilmeli pamuk yüreklenişlerinde
Boylanmış yaprak evlere topraklı değelim
Ortalık yerde gürbüz çıkışıldığımızla
Her yorgunluğumuza huzur dokunur
İnceden yağar bir başıma
Ve ben
Başkaldırırım...

Ben ve sizsizle
Rensiz ve cepsiz
Solucan soluklu, iri kıyım nefes çeken
Yüzü palet eskiliğinde yalayarak yerleri
Kıraat ederekten tavaf etmelere
Kütlelere dönmekten
Bir parçamı sıkıştırıramam ki
Gövdem kaşılır
Çıkarırım eğilmiş başak tanelilerin
İnadını kırarak ova içlerinde

Boylu boslu yüzlerimiz
Ne yaman yayılır
Göz önündeki haberlerin sıçrayışlarına
Göre
Şeklimize girelim mi?
Azık getirmiş korkulularımızla
Alışkanlık kazandırmış hikâyeler
Okumalılar şimdi güneşi yananların

Ve kurduğumuz şehrin alameti
Bir kibar kuleli şimdi
İnce ve ateş altında
Gözümüzün önünde şimdi mancınık bakışlı
Kardeşlerimiz...
Bir bir fitne oklu zaman mevhumuyla
Saldırdılar mı ki!
Bir ovalamalı gözlerimizi şimdi
Sen başını eğmelisin başak taneli
Tanelerin kalburunda kalmalı alçalarak...

Eğil başlı şehri avuturuz
Daha varınca seslen insanlığımıza
Ve ben senden özür diliyorum
Boynumu eğerekten ama yine de
Başkaldırırım...

Furkan Sağlam 2

Kahve Gözlerin

Eriyelim seninle
Sevdanın sıcakları geçsin başımıza
Denizlere çıkan sokaklarda
Koşalım yalınayak,
Sırılsıklam yağsa avuçların avularımaya
Nefes nefese mavi sonsuzlukta
Aşk çarpsın dalgalar, yreklerimizin suratına
Eteklerin uçuşan rüzgâr,
şarkılarını kulaklarımaya fısıldarken
Yudumladığım kahve gözlerinde gsem sana
Gülüşlerinde satın alırım sevinçlerimi

Sana yazılmış tüm şiirler
Mona rosa, lavinya, leyla hepsi sensin
Ama
Pencerelere ıkma, perdelerini ek
Gitme lavinya gibi
lleri mesken tutarım yoksa
Gel kavuşturalım tüm aşkları
Gnlmzde buluşsun tüm destan ruhlar...

Furkan Sağlam 2

Konuş ve Sessizliğe Dokun

Bazen şapkalı gelişlerine
Yamaç dururum bir merasim ligimle
Işıksızlığın merhemi iken
Koyu yanaklı güneşin nazına
Seçemez olmuşluğum aynı devranda
Bakamaz olmuşluğumla
Binlercesine
Üryan köpüklerini kıyı vuruşmalı şimdi
Zamanımızın köpürmeleri...

Ödünç vermişsin kıyam edişini
Kent dövüşmelerinde avuç içleri benekli
Yürü, aşksa arkadan uzanan bir binekle
Cevheri erimiş beton bilekli
Beton yürekli ve gür çeneli ülkem
Sevdam dikilir can içime...

Eşya tartılışınla
Onca hatıralarına yanan bir kibritli an
Neyi cevabını bekler ki senden
Çok sayfalı kitap karıştırmalı
Okumalı, kadife sahne sonlarını
Ve karanlık kürsüsüne
İlişmeden
Çekil aradan...

Furkan Sağlam 2

Konuşarak Nehrin İnişlerini

Aynalı sevişlerle taranmış bir şehrin paramparçalığı
İri iri şakakları var sokakların
Odalarında sesiz çırpınan gövdeleri
Uykuları örtmüşlüğüyle
Yöremde bulutların saçları örülmüş
Karşılığına koşuşturmalarım kalmış ıslak ıslak
Yorgunluğuma kahverengi gökkuşağı söz ediliyor
Yamanmış; ince, uzun kayıyor uzağa yağmurlu köprü
Bu arada horlanıp taze kalan ekmek çignemeleriyle
Altında bir fakirliği köprü altı akışmaların
Suların benzi kırbaç gibi
Bunalan bekâr yürüyüşleri üst sokaklarında
Kelebek sırtlarıyla kadın ayakları
Eğilmiş sancaklarında bir aşkın çelimsizliği
Yapışık korkmakla birlikte
Her an yırtmaçlı şehvetin gölgesine
İğne batırılır güneşin etine
Derin yüzüne
Fırlamış bir şimşek tokadı bakışlarla
Hadi dön vagonlarına gidişlerine kuvvet

Etrafımızı alkışlarla
Hadi saralım elimizin günah kabartmalarını
Kalabalık kalkanı saf saf gizlerimizin
Kuşatma ağızımın ilk hecelemelerini

Bulutlar çokça nem saçarcasına
Sözcükleri yapı yapış
İnsan ağlar kelime gözlerine
Enginlerin kamburu dağların köklerine sürmüş
Çınar ağaçlarının gövdelerinden
Dal yaprağı kırılmalara uzanan serin sularla
İç çekme kurakları kalplerin debileri
Her yer
Sızlanmaları çökmüş
Kuyu dilberi kırklarıyla dolu

Furkan Sağlam 2

Kopsun Bir Fırtına

Var mıdır gümüş kuşanmışlığıyla aşkının tutuşması
Bilirim değince tenime yağmurlarının kirli bir arınışla
Ve ezbere bildiğim ne varsa bozdurmuş
O geniş avlusunda
Gezdiğim
Kokladığım çiçeklerine secde eden rüzgârın
Dilimde bir münacata erer kara gözlerinin burkuluşu
Cebelleşmekte yorulur
Sevdanın ilk emeklemeleri güdebilmelerim
Enine boyuna bir çağın çaylak yürekli ayaklarıyla
Yürüyemedim ki hiç
Kollarıma girip koşuşturmalarına...

Sevmek senle yüzümüzü dönünce
Omuzlarımda kırışıkları siler
Gül doldurduğun kokunla saçlarının serinliği
Gençliğimin tek mil getirmiş yaralarıyla
Ve dopdolu sevdalarım kanayadursun
Kızılıcak şerbetine dem vurabilmekte gurbete aşılانırım
Sinesine bir çiçek boylanır,
Dallanır ve aşklanır da
Senin avlusunda secde eden
Ve yüreğini açtığında semanın damarlarına doluşuyla
Bahçende ektiğim kendimle
Heyhat tadına varabilmişliğimin toprağı sokulmakla sana
Öyleyse acem dillerimin yanık sızısı gömleğimde
Kepenk açmaya tüm delillerimi
Ve tüm deliligimle
Uçtum ben sana
Ruhum saklanmalarına hazırlıksız artık
Ve dalgaların çarpışının yüklü bir geminin aşkıyla
Biriksin bir limanın özlemi
Gidememenin dinginliği olmasın
Ve artık
Kopsun bir fırtına...

Furkan Sağlam 2

Kurtuluş

Bir olanın hizasında sıklaşan;
İhtiyar sabrım,
Külfet doldu ömrün seyahatinde;
Soyut eklemlerim
Düşük omuzlarda yorulmuş;
Sürgün isteklerim.

Yalancı zil sesleri, yakarışa mukabil
Her kapıdan göç eden hayal kırıklıkları
Sürünen bir sükût,
Bohçada tasalanmış yük
Sepet sepet hacetin hükümsüzse
Seslenir muhbir bir fısıltı damardan
Harfler,
Kulağından girerken düşünce diyarına
Ruhuna açılan koridor,
Karşılar hicranın fetretini
Mısralardan sitem savuran
Şeytani bir ferman
Şüphenin emrinde cılız kalan silüetler
Meyus anıtlara boyun eğen; bezgin kuşkularım
Unutulmuş uzaklar, badiye doğurmuş yüreğimde

Sıcak ihmalinde eriyor
Dirayetimin soğuk duruşu

Nefes nefese münacatlar,
Sırra ermenin yokuşu

Uyuşuk artık kalbimin dili,
Miskin sözcüklerimle

Güneş geceye kavuşur,
Uzanırım ıssız ellerimle

Mevsim karanlık,
Tenhaların gözyaşları serin

Çekildim yalnızlığa artık
Ulaşılmaz, çok derin

Demir attım dibe,
Halatım; çürümüş güvenim.
Ağır ağır Tükeniş;
İnancın yangınından tahliyeymiş.
Kalın elbiselerin koynunda anadan üryanmış.
İlahi sırrın sancağında asılı yenilgimin astarı,
Her geri dönüş beynimdeki savaşımda sarsıntı,
Tozu dumana katan enkaz,
Dualarda hezimet,
Eşrefi mahlûk tepelerinden süratle bir iniş aşağıya,
Esfel-e Safilin çukurunda pis ruhların mintikası,

Meskeni inkâr,
Güçsüz sıfatında insanoğlunun...
Kaçmak mı?
Kurtuluş!
Nereden nereye?
Gittiğin isyan, geldiğinin sabrına hamile,
Düşük bir veladet ya da yüce bir milat,
Azametinde gömülü epik doğumun,
Açınca gözlerini zail pencereden,
Yeryüzü kendi çıkışında sonsuz kapılı kilit,
Anahtarda sensin tutsak da
Tek niyetinle seçim;
Hürsün ya da parya
Ah dünya sade bir turne, gerisi angarya

İmkân bulursan kaderin tefekkürüne
Vesile olur da dirilirse imanın kalemi
Ve otur tekrar masaya;
Dök tüm biriktirdiklerini dilinden.
Yeni baştan yaz istemenin şivesini,
Sonra dön bak yazıp ettiklerine;
Maslup gayrete inat diriliyorsa niyet
Münacatlar dizdiysen düşlerin tesbih 'ine
Seccade yalnızlarına emanetse itimat
Tahammülün cilalamışsa zihnini
Korkma!
Doğrul, yokluğun kuruntusundan
Seslen!
"Varlığın varına en yüce hitapla"
" Ey mabut varlığınla beni de kapla..."

Furkan Sağlam 2

Kurtuluşumuz "bu gece filizlensin"

Bugün,
Yarattığın en güzel günlerin, en özeli
Zamanda,
Aziz kılariken zamanı...
Bağışlanmış mektupların sözlerinde
Bu gece...

İncilerim var mesture serdiğim
Yarın ki korkularım avuçlarımda
Ürkerim sessizliğinden
Biliyorum...
Bir haber var senden...

Affetmek boşalmış bulutlarından
Toprağın gözleri ıslanmış
Rahmet tomurcuğunda kalbin karanlığı
Bu gece filizlensin kurtuluşumuz

Ey yüreğime en güzelini eken!
Ey gönlümde yudumladığım!
Ey vuslatını arzuladığım!
Ey senden sana kaçtığım!
Bu geceye gizlediklerine saklansam
Bir güvercinin hafifliğinde
Seçsen bizi de
Hani affeden güneşin bizi de ısıtsa
Günah gölgelerimle,
Naz etsem sana, niyazımla

Gaflet eli kanlı katil bir günah
Tövbeler öldürmüşüz susuz serabında
Bunalmış fani girdabında yeksan olurken
Bir tahliye gelse yüreğimize
Senden bulsam kaybolduklarımı
Bembeyaz bir huzur giysem üstüme
Paklanmış ruhumla
Yeniden dirilirken ölüme
Uçurtmalar bıraksam göklerine
Biriktirsem sonsuzluğunu

Ey Rabbim!
Müjde ver göklerden!
Müjde ver seslerden!
Müjde ver dertlerden!
Müjde ver mahşerden!

Ey Rahman!
Älemi nizamın gönlündesin
Bekleyenin, bekleneni sensin...

Furkan Sağlam 2

Mahşer-i Mizan

Çamurlu su birikintisi gibi özüm,
Ağır ağır berraklığını kaybediyor adeta.
Sonu görünmeyen bir derinlikteyim.
Batışımı durduramıyor çirpinişim.
Dibe iniyorum ağır bir demir gibi,
Pişmanlıklarım doluyor ağızıma,
Boğazıma tıkanıyor tövbem.
Bir ölümü karşılıyorum sanki.
Çekiliyorum bedenimden acıyla,
Şıyrılıyorum etten, kemikten.
Bir an hüznle bakıyorum,
Kirlenmiş, hırpalanmış elbiseme.
Artık gitme vakti.
Gökyüzüne tırmanma yolunda ruhum,
Yükselişim de çileli oluyor bulutlara.
Sanki çekiştiriyor amelim,
Bir bir asılıyor üzerime azabım,
Gitmemem için ayağıma asılmış günahlarım,
Ama boşuna, bir ikazla çınlıyor kulaklarım.
Biliyorum ezelden gelmişti bu uyarı.
Kurtuluş yok, yüklendiklerim gösteriyor nârı.
Dünya mahkemem çoktan kurulmuş, kendi mahşerimde.
Omuzladıklarımı indiriyorum yavaşça kefelere.
Terazim, karanlığımı ağırlaştırıyor önümde.
Biletim kesildi, kalemim kırıldı tartıda.
Boynum bükülüyor karar kılan mizanımda.
Son bir kez sarılıyorum umuda, o en zor anımda.
Sesler yükseliyor anında.
Kurtuldu her kimse imanı yanında.
El atıyorum heybeme,
Şükürler olsun ki imanım yanımda...

Furkan Sağlam 2

Mercan Sarmaşığı

Bazı haberler karartıyor içimi
Çaban çantası kokusuyla uğrarken
Elini eteğini çekersin dönemeçlerde
Sonra bir selin kucaklaşmasıyla
Çarpık sesli şehrin çığlığı yarışır
Buradan bakınca yassı gözlülüğünle
Seçilir dürbünlü tövbelerim
Bundan böyle çok ağrımalılar
Uğrak limanlı fırtınalı kovuşturmaları
Halkalanmışlarımla
Gür saçlı günahlar...

Mercan sarmaşığı ellerin
Kimimiz yeşilli doyurmalarında
Kimimiz, aradan mektuplu mor yırtmalı
Bir haber ki içime karanlık dedim ya
Buğday benizli susuşlarımız
Ve bir odanın içi
Ağarmış günün badanasında
Gözümüz kireçli, sözcükler acımış

Kıvrımlılarınla güneş sürüşlüm
Ver ışık emen beyaz zarflılarınla
Gözüm kamaştırmayasın
Eğri sevişlerimle var bakamayışlarımda

Yol bulamışlarına
Lepiska severliğimden
Alaşağı gideceğiz yüklüce
Sonra bir kumaş giymişçesine
İlanımı sunarım
Huzura...

Furkan Sağlam 2

Mevsimin Sabrı

Hünerleri var gecenin dağ yüzlerinde
Ürkütüp te kanının damarlarına tırmanmış
Tek akmanın verdiği
Geç kalmışlığı dere yataklarına
Seliyle bir giysiler solmuş gövdemde
İliklediği göğsüne gevşeyen sesimle boğuşur

Hadı ey uyumalarım katlanan mevsim
Ağırdır taşımak beni bir havanın karnında
Her yerde boğulurum
Ey penceresinde doyduğum!
Birikmiş nefesinde tuzlu suyla
Yıkarım sesini
Ve avuçlarım kabarmış kanar hep

Ben saçlarının uykusunu tararken
O soğuk ellerim hep incitirdi güneşin yüzünü
Güneş, ah ısıtmak için beni sardıkça saran
Nerede daralmış görsem
Bir sığağa uzanırcasına elimin geç kalmışlığı
Çöker içimize

Ve duymaz kuşların göç ederken ki hallerini
Parmaklarımın bir üzuncün ovuşturmasına
Başıma varır
Akşamın sabunları yıkar gece yastığıyla

Kapardım bir sesine
Susmanın güzelliği yüzünde akıp dururum
Kapisına çiçekler mayalamışım sevdanın
Bilmem hangi rengi kuşanacaklar...

Furkan Sağlam 2

Milijacka Nehri

Mazlum nefesin sırtımda
Kambur dağlı bir ığlık
Yetim gözlerin yıldırımındanmış
Alev alev göz çukurlarının kızılığında
Terkedilmiş bulutların gökte işsiz
Yerde taşlaşmış gözyaşların
Avuların acıyı kavrarken
orak bir işkenceyle damarlarında
Bir zülüm dolanır
Sıkarcasına, boğarcasına
Emer, kan kırmızı umudu

Şinesi yumruklu ölümler taşır analar
Öptüğün mahşerdi
Feryadına şahit bir insanlık!
Bulamazsın, duraksamış zamanda
Tek şahit Milijacka nehri
ağlayan bir nehir
Kan taşar ağzında
Ya da yakarış dolu bağrında
En acı sesi, tirmalar sağırlığı

Soğuk bir katil sessizlik
Her sessiz, bir katil sessizliğe
Savaş kokulu sokakların mermi sektirir
ocuk yüzler ararken
Yuvalanmış,
Kan sıçramış postallar
Salıncakların kucağına oturmuş
Taze homurtularla
Her gebe bir lahit geleceğin karaltısına
Ölüme doğar bebekler
Mezar taşlarının gölgesinde

Unutulmuş katliamların nefesi
Masum bir ense arar tekerrüre
Cani adımlarıyla...

Dik dur isyan, her zulmün yürüyüşüne
Unutmam seni, unutturmam seni
Milijacka Nehri...

Furkan Sağlam 2

Mucize

Bir acının kaç şekline tat verir dilimden dökülen
Berekettir ki takılıp düştüğü nalçaların sızısı
Ulaşırsa yine damağının en koyu yüzüyle
Gövdesinde bir çarpıntı soğur o vakit
Uzar bir kanadında secdenin baş izi
Yorulmasaydım, burkulup bir papatyanın eline

Hadi gece buluşmasına malumatımız dalgın
Yine bir günün ertesinde
Ve kovaladıkça bir gürlemenin dökülen sesini
İsterken o sızıdan yenilmişlikle kaçmayı
İşte kaçmak mı dedin?
Kulpundan tutmuş
Yutkunurum ben göz göze gelmelerimizde
Kaçmak mı kollarından tutarak o mucizenin?

Güneşli günlerde pürlenmiş bulutlardan
Şimşek çakışını bilirim ben senin
Utangaç karaltılarımızın altında yeşilli yapraklarınla
Zarif bir huzurun muştusuyla gelsen
Mahcubiyetimizi bir kez daha damıtabilir ligimle
Davetliysem şayet...

Furkan Sağlam 2

Öteki Zaman

Ağruların lohusalığın da bir doğuma yürümeden
Belki artık devrilmiş bir kanla yüreğim
Yorgunluğunla dumanlanır
Çünkü tezgâhında kaybettim avuç içlerimin
Yangınını
Gümbür gümbür bir çift gözün aydınlığı
Gözlerim alev alırken
Elinde tepsisiyle neden çapalanır ki gizemin
Azarlıyor ücra bir kimliği gösteren parmaklar
Boş kalan bir harbin meydanıysa
Yeryüzünün telaşından öteki kıyısına zamanın
Yürürüm...

Furkan Sağlam 2

Öyle Ezilmişim Ki!

Alışkınız biz
Nokta kadar umudun bezirgânlığını
En çetin limanların avuçlarında tutup
Yakarışlarımızın pazarlarında satmaya
Böyle derim ruhuma, nazlandığında
Sonra döner başım
Tükenen sermayesinde vehmini sırtlar

Ah düşlerimin kırbacı,
Süratin karışır suretime
Kafamdan sıyırıp attıklarım,
Ferasetin gölgesinde gizlenir kapatmış yüzüyle
Ellerinde hiçliğin dinamitleri palazlanır, belanın
Gözyaşlarının kalabalık çarşında alev alır
Küllerinde
Aşkın süzgecinde arta kalan dumanlanır
Kasılmış öfkesi beyinde toparlanır
Kavgaları yığılır insanın
Her sokağın başında iliklenir korkuları
Keskin bir iplik gibi

Tezatların kucağında koşuşturan
Bir bebeğin acizliği üzerime oturur
Yüreğim, eskisi kadar yiğit değil
Omuzları düşmüş nehrin kenarında
Suyu izleyen gözlerimin beldesi
Çaresizliğimin sessiz sesi
Nöbet vaktinden kopan fırtınalar
İmtihan ordularının komutasında
Şimşekler vuruşur tazelenmiş hayatta
Yağar insanın oturmuş dağlarına
Şehrin karanlığına güvenir, hüzn

Ey gece kalk üzerimden!
Öyle ezilmişim ki!
Öyle yorgunum ki!
Uyut beni!

Furkan Sağlam 2

Rengi Veda Aşkların

Ve bugün
Yol almışlığın üzerinde
Sesin tavşanlar sıkletinde
Liman yankısı baş döndürücülüğünden
El sallar

Rüzgarın çatallaştığı diyarlara
İz sürmeliyim
Karnımda bağ bozumu ağrılarının var
Çünkü namlusunda aşka sürülmüşlüğün
Ve tenimde
Cam kesiği bir kokuyla
Şimdi sarılmalı kuğulu beline

Gitmeden
Ey yasaklı kaçışlarına yakalandığım
Sarmaşıklı önce
Kolla beni özgür ellerinle
Tel kıymıklı sardıkça rengini görürüm
Gövdem aşk dolu
Dokunsan
Sonra salarsın ve
Harbin bittiğini anlarsın...

Furkan Sağlam 2

Rüzgarı Kucaklamak

Kalın duvarlı yeşil saçlı ovalarımızda
Konuk severliğimizle bir ağırlarız
Bir yetme manzara arınmışlığımla
Buradan bakınca kulak tırmalayıcıların
Şimdi bir kenara kurulsa
Tiz sesliliği sofranda
Senden şimdi sarılmalısın sağırılığa

Kararmış bin bir hoyratlığa
İnsan gövdeleriyle yığılır
Yitirilmiş uzuvların gülüşleriyle
Gözleri yerden çeker rengini
Kavgası var gök erlerinin
Bir bulut kadar ağlamaklı
Kalbini yatırmak içindi her biri
Ninnilerle taramalı şimdi
Kamburla koşuşturmalarımızla

Beni geri çek
Sırtlığımızı karşılık gelir
Kumar masalı kazanmalarından
Zar atışlı ve güçsüz, kaygılı gidişliyim
Son sevdalı, çok kaybeder olmuşuz...
Amma insan çekemedik şanssızlığımıza
Ve hep kırıklı içleri onarmada kustuk
Kalp kırmalı, kin sarmalıyla...

Ve ben iyi edişlerini anarım
Heykel kırıklarıyla sınıyanırım
Her biri zaman harabesi
Kanatlı uçuşların kırıklığı haz verir
İçinde rüzgâr kucaklamamışların...

Furkan Sağlam 2

Sabah Manastırı

Gece soğukla örülmüş halde
Kokusu rahlelerde sevdanın
Kanımda gülüşleri pompalanır
Ve silah sesleri ülkemde
Uyku ise kaprisleriyle kaçak
Çatal çatal gözlerimin masalında
İlk sevdanın bakireliğiyle...

Püskürüyor gövdemde buluştuklarımız
İlmekli bir uykuya daldım çok zaman önce
Ve açıldıkça kollarında ufkuna doğru bir okyanusun
Bir saltanat huzurlu, camgöbeği bir tahta oturur
Renklerimiz...

Beynim çakılmışcasına çivisiz bir sabah manastırı gibi
Tenimde yağışlarının başlattığı bir kap huzurla
İksir var ruhunda
Bende aşısız ve örselenmiş
Başka başka sedirlere uzanmışım
Ansızın yokum
Ve hatalarına
Hoş görmüşlüğüyle yârimin kaburgaları sıkışır
Dayarım, o güzel saçlı kitabın ruhuna kulaklarımı
Duymadıkça, yelkenlerinin bengi sularına dalan
Sesiyle...

Hepimiz bir kışla beraber dizinde ısındık bir aşkın
Nice yılgın bir sabaha dilim dilim gece doğradığıyla
Kalırken uykulardan çaldı
Kimi ise esrarlı bir hıçkırıkla güneşten bir ceset çıkardı

Zaten ikindi yağmurlarının kuraklığına
Ok atan bir kışlığıyı örseleyip durmuşum
Emmiş gölgem, kızıl bir güneşin sarı beneklerini
Temenna selamıyla alınının izleri yüzümde dolaşır...

Ve nice ezgiler
Ya da benim ritmim
Gırtlığımla beraber kabaran
Bir kentli ya da şehrine sürgün oluşumu yırtarak sesimi
Aşarken savrulurum
Nabzım şımarmış
Genzimi hep yakar bir şarkıyla
Ölürsem
Mavi dişlerinin kanlı delilleriyle
Ve gözbebeklerinin ortasına
Aksayan bir yürekle
Suçlu ayaklarımı bir devrimci salasıyla
Sürüyeceğim...

Furkan Sağlam 2

Sabır da Yorulur

Yumuk yumuk eller var içimce iyice belledim
Bunu kulak kapayarak dinlettiler
Ansızın bi yerlerden...
Ve yansıyan adımın çağrılmasından
Bir sürü alışkanlıklar taşıyan sesler duydum
Anladım bozgun bir bakışınla
Yaylım olmuşluğunun oturuşuyla bezenmişleyim
İşte sonsuz yürüyüşünde
İlik saçlı koşturmanın selam çaktığın vapurlarında
Bunaldım sandırdığın okyanuslar, kaçırır yağmur
Eğip başımı geçirmişliğimle demlenmiş içerlerim
Yamandır törpülenmediğim merhabayla
Beni çağırıyor toplanmış sevinçlerim
Uzun boylu kalabalıklardan sıyrılaraktan
Bir gündem seçerekten aynaların yazısıyla
Zararsız zehrine bulamış kursağımın sarılmalarında

Bir senin varlığın
Öyle bir gitmişliğini beklettirir sivrilmiş uzaklığın
Dünya gülüşlerinin çağrışimli soygunu
Bense bir tünel horlomasında merdiven çıkar gibi
Eski duvarların
Ve merhametinle bir şeye uzanmışların
Delik delik avuçlarım, kuşkulu geçer girintilerinde
Bir piyano duymanın sesleri var iniltili suları yürütür
Bir sigara nefesle gittin ki benden

Bir parka girmişler de ağlaşmalılar
Kaydıraklı kandırmalılar varmışçasına
Simgelenmiş hadi bakalım bağdaş kurmalılar şimdi
Bir mührün bulanıklığıyla ellerini yıkarlar
Üstünden tutarak bir nehrin sularını

Tam şimdi oyalanmalıydılar
Bir alkış tutturmalar
Hadi bir gün doğurmalılar...

Furkan Sağlam 2

Saklambaçlar kıtasında

Bugün,
Yalnız oturdum
Memleket sofralarına
Koca bir duaya kurulmuşum...

Yanı başımda kıkır kıkır
Çocuklaşmış dünyam gülüşür
Minik sevdalar, gözlerimde oynaşır
Ruhum salınmış atların sırtında
Sürerim avazım çıktığı kadar

Sen deyince kaçır her şey
Yine saklambaçlar kıtasında adın
Zaman, epey açmış arayı...
Adın acımış,
Sesin,
Çıkrık seslerinin gölgesinde boğulur
Çıkrık sesleri dedimse
Sen sayarken boğdum karanlığında
Tozlanmış,
Ayak izlerinin yüreğimdeki patikası
Giyabında çalı kenarında eteğinin ucu
Yürüme artık
Papatyalı ellerin değerek
Eğilme, sen suladığım çiçeklenmişlere
Kov gitsin baharlarını...

Boşluğun, doldurur hiçliğimi
Sevdalar erittim kalıplarına
Giderken,
Papatyalı ellerin öksüzlüğü
Senden seçtim ölümsüzlüğü...

Furkan Sağlam 2

Seçerken Yalnızlığı

Geç kaldım...
Yaklaştıkça uzayan bir sürgünün içinde
Seslenmişler,
Duyamadım
Kafamı kaldırdığımda
İnsanlığım,
Uçurum kenarında seyrederken
İncinmiş yürekleri
Ürperdim
Çevirdim kafamı,

Yorgun dağ eteklerinin
Kollarında can verirken,
Gün batımının son nefesi
Meşguldüm,
Korkularımın ağlamasıyla
Kucak kucak emzirdim
Susmuş yüreklerin cesaretini

Sonra
Ayrıldım,
Çetelesinde suskun işaretlerle
Adım adım yol tepmelerim,
Sığındı şatırlarıma
Yol aldığım yamaçların yüzleri,
Yoksun sıfatlarla sınırlarken
Şarkı sözlerinde uykularım kaçtı
İnce bir ses ve incinen bir nefesle
Yakaladım, suçlarımın yorgunluğunu
Koyu bir solukla daldım
Biriktirdiğim rüyaların rengi,
Sapsarı bir boşluk

Karanlığa boyadığım da zamanı,
İlkin yaprak yaprak umut döküldü
Düşlerden
Salladıkça geceyi,
Uçuşturdu uykularımın kanatları
Yükseldikçe kavgamda
Savaşkan bir kanla dirildim
Kırılmış asillikle fırlattım
Öfkemi,
Kemikleşmiş menzillere
Kabardıkça,
Köpürdükçe,
Gölgesine saklanmışlar ilişti
Duvar göğüslerime
Ve tıklandım
Sonunda bir yalnızlık seçtim
Bir de yalnızlar...

Furkan Sağlam 2

Sen, Ben ve Aşka Dair

Tabiatında sen, ben ve aşka dair
Dinler gibisin
Ağzını bıçak açmayan yay gerilmiş sözleriyle
Bir kabartılmış yüreğimle

Cüsseli sev beni
Şöyle mülkü bol Irmaklı akışkanlığıyla
Dik başlı şarkımla
Ayağı yerleri bırakırcasına
Yüzü sana devrilmiş bakışlarımın gövdesi

İyice kavradım
Uzaktaki seyyahlara sevda gezdiremezdik
Aşkın bir gezmeli, çöl yamaçlı tozlarla
İri güneşli giyin
Ve şarkını söylemelere
Kanmaz geç kalmalar
Sana, bana ve aşka kırgınsın hala...

Furkan Sağlam 2

Seni Beklerken, Ben

Seni beklerken...

Ben,

Arşta gökyüzüyüm, bulutum, rüzgârım
Gürlemeyen, yağmayan, esmeyen...

Seni beklerken...

Ben,

Vicdana oturmuş ağır bir günah gibiyim
Çaresizce bağışlanma isteyen...

Seni beklerken...

Ben,

Feza da zifiri karanlığım
Yıldızını kaybeden ya da sabahı dileyen...

Seni beklerken...

Ben,

Taş oluklu mezarım toprakta
Azapla kıyameti bekleyen...

Seni beklerken...

Ben,

Bir kalemin dilinde; tarihim, destanım, efsaneyim
Yazılamayan, okunamayan, anlatılamayan...

Seni beklerken...

Ben,

Serseri, kör kurşunum tutuk bir silahın içinde
Gideceği yeri kestiremeyen...

Seni beklerken...

Ben,

Kendi yaşantısına yabancı
Manaları, kelimeleri bilemeyen...

Seni beklerken...

Ben,

Türküde sazım, şarkı da beste
Söyleyenin dudaklarından dökülmeyen...

Seni beklerken...

Ben,

Kendine has deli bir fırtınayım denizde
Köpük köpük dalgaların avucunda kopamayan...

Seni beklerken...

Ben,

Hayatta zor bir sınav, ağır bir imtihanım
Çözilemeyen, geçilemeyen...

Seni beklerken...

Ben,

Çetin bir kışım dört mevsimde
Donmayan, üşütmeyen...

Seni beklerken...

Ben,

Tomurcuğum toprağın bağrında
Filizlenmeyen, açmayan...

Seni beklerken...

Ben,

Kilit vurulmuş hazineyim

Hiçbir zaman keşfedilemeyen...
Seni beklerken...
Ben,
Sen ise özlenen, istenen...
Sabırsızca vuslatı beklenen
Gel sahipsiz gönlüme,
Gir artık özüme,
Kıralım bütün zincirlerimizi,
Eksik, yarım neyim varsa tam olsun.
Ümitsizlik, kalbimizde sonsuza kadar solsun...

Furkan Sağlam 2

Senin Yüzünle Gelir, Bakışlarım

Karanlık bir sözün
Kaçırıldığı uykularımın nazlanması kadar geceyim
Bugün
Emperyalist bir siyahlığın elleriyle
Zar atmışlığına gebe bir şüpheyile
Kovuştururum
Bir elinde kumdan kalelerle gezen
İri kıyımlı, deniz rıhtımlı adımlarımı
Sayaraktan,
Cebimdeki küfrün arsız bozuklarını

Gözlerim, paslı artık mavilikleri arşınlamaktan
Silkeleseydin bir aşk bulabilmek için bedenimi
Ben artık çapalamam varlığımın yeşermelerini
Düğmelenmiş şehir harabelerinin kesesinde
Ya da bir kentin damarına yamanmış eski kütüphanelerde
Ara derim gençliğimi, hengâme içmiş bekleme rüzgârı
Sessiz ve ağırdan geçmiş adamlar
Ve mevsimlere mührü çocukluğumla
Bir firarın okunuşuna
Satır tırpanlanmış yaz günlerine
Kadar uzanır saçlarım
Veyahut bembeyaz bir aşıntı alabros gibiyse
Korkarım ki günah çizmeli kışlarda kışlanmaktan

Yutkunursa bir toprağın bağına sesin
Süzülür bir bahçenin içlenmesiyle
Senden bir rayiha
İstilasına bir cengin sonunda en sevdiğim çiçeğin
Dünya teninde bayır esişleri artık köklerimiz
Omuzladığında bir tıkırtıyla beni bir ağaçlıkla
Öbür ucunda sevdamızla bir yaşamak varmış

Bir kadın kalbiyle sevebildik mi ölümü
Yeşil yürüyüşlü bir salınış olsa severdik biz seninle
Yaygara koparan, sevda alaboralarına aldırma
Kir kaldırır sabun köpüğü kayganlığında bazıları
Yüzün çamurla yunmalı, uyurken bir dişinin kollarında
Ah gölgemle baktıkça yüzüne bir uçurtmanın kahkahası
Başlarda korkum gökyüzüydü utanırdım soluyan ellerinden

Ey yüzünün buğusunda harmanladığım aşkın delirmesi
Sonumuzu sırtlar mı bir kuş sürüsünün kirpikleri
Birikmiş camgöbeği bir divitin gözyaşları ezeli bir hüzne
Düşük yapmış bir zamanla
Ve hallice yüklü ağarmış bir günün karnıyla
Sağlam bir çıplaklıkla doğurmuş huysuz gerçekle
Bir tabut beldesine göç var kardeşlerim
Gardını almış göğsümlü vicdanlarımıza
Bir kere sürelim şu öte kırlangıç tüylerini
Ve yüzün, baksam baksam da gelir gölgemden...

Furkan Sağlam 2

Seninle Doğrulurken Aşk

Şimdi burada mısın?
Hani mavi gökler tek başına çoğalmışlarındaydı
Kuşların kostümlü bağrısmaları varken
Seni sarıp sarmalardı ince tüylü bir ağrı
Aslında mavi soyardı gölgelenmiş bedenler

Apansız bir sevda uyuşukluğuyla belermiş gibiydin
Ellerin boşuk bir soğukluklaydı
Sesin uğultulu güneşinle yanaşırdı

Hantal bir şehrin ışıklarıyla bakıştığınla
Kalmazdın, kaynayan gözlerimde
Gece öğüten bir diz çökmeydi düşlerimiz
Saklandığında dillenirdi aynalı sobeler
Ve her biri perde kapatırcasına çabucak
Sen tek başına bir bilmeceydin

Doğurduğunda seni kemikli bir aşk
Göğsümüz vuruşlu bir azarlamayla kımıldardı
Gözlerimiz serilirdi sen kollarından tutarken
Kısağı dumanlı bir koşuşmayla içimiz
Ve ılık bir güzelliğimizle severdik biz

Sen saçaklanırdın su altı cümle cümle şeklinle
Durup dururken sırtını duvarlara verirdi çiçeklerimiz
Şeker taneli bağışlanırdı çocuk yürekli sevişlerimiz

Her şey sana göre sabahlanırdı işte
Biz aşka aç, aşka nazır dolanırken
Sen çoktan gözlerine yerleşen
Sen varken körde olsa güneş doğardı işte...

Furkan Sağlam 2

Seslerin Yorulmuşluğuyla

Üşüyorum...
Uzun boyluluğunu eğerekten
İçim geçmiş kucaklamışsın gözlerine
Gözbebeklerinin saçlanışını okşayarak
Uç kulaç atmışlığımla yayvan yayvan
Beklerim sırtı üstünde tepeden eteğe

Topyekûn kulak veririm
Dinlerim, dip odalarıyla tanışıklığımız varken
Örtülü sokak kalmışlığıyla dokunulmakta
Kentliliğimiz çırılçıplak saçlarına gizlenir
Uçsuz bucaksız delikanlı kucaklamalarında
Uzanır ve bakarım aşk seslilere

Beklemek daha başka ses
Seninle başka tanışıklığımız varsa
Gizlilerde
Bir tutam sevda uyutmuşluğun veya
Unutmuşluğunda
Bir giyotin maceralığıyla ötelere gidemez idik

Siyah bacaklı kıvranışlarıyla
Bela damarlarıyla yapayalnızlığında sınanmış bir keder
Bunca çıldırışlarım
Hep sağır çarpar yaşmak kurar
Ah yârim çizmeli yürüyüşlerini
Bir rüzgâr saçlı bilenmiş el sallar durur.

İskele kuyruğu
Zavallılığımızla yarış iken ustalıkla
Göz kapaklıların safındaymışız
Kana bulanmış bir yürek
Beton döşeli göz ağrılarım
Kır çiçekli ellerin
Uzaklardan tutam tutam kokar
Sendeki yoklanmışlarıma rağmen
Uzanırım ve bakarım âşık ellerimi
Tutkallını çalmış oysa kuşların
Göz değil aşk bakar...
Kim bilir nerede oturmalılar
Çizgili gülüşlerinde
Yârim haberlerime kulak kapamış
Harikulade seslenirim duymadık demeyesin

Furkan Sağlam 2

Severekten

Üstüm başım göz kırıklıkları
Çapraşıklığıyla neydi bir ara
Kuluçkasında günleri erittiğinden habersizce
Tur bindirmelerinde

Bir oğul babasına koşuyor
Yarıkla yürüyüşlerle
Semt ağızlıların kürdanlarında
İsterseniz tüm gürültüleri boşaltın
Üzerimden aşağı
Bir bayramın çocukluğuna erişemezken
Bir beni mi sıvandırдың?

İçinden bir sesle
Çabuk çabuk geçerek
İğneli çam vitrinlerinden inerekten
Çıplaklığını giyinerekten
Kurul mavi elbiseli çocukluğunda

Bir mendil sallar yaralı bir kürk
Işığını nefeslen
Bir sev bırak yumruğuna
Aşk kollarını açaraktan
Sevgili deyiver
Severekten...

Furkan Sağlam 2

Sevinçler ve Hüzünler

Aşındırır bir sevda
Çek ellerini korkmadan çıkmazlığını
Ve sal savurduğun aşk duasına avuçlarını
Kulağım seni duysun ruh eşiklerinde
Sesin nur sarnıçları kadar

İçimizde bir rüzgârın çiçeğiyle eser saçlarının ahengi
Biz bu esmerlikle dudaklarında
Tutuşturup üşüyen yanlarımızı
Aşkın rengârenk giysileri var üzerinde
Hücrelerime kadar mavi vurur gölgen
Şehri çeviren çağrılarla
Çizilmişim tabloların en yeşiliyle
Bahar ağaçlanmış şu dağların göğsünde
Mevsimler daha köklü

Geç kaldın
Şu dağların kızıl göğüsleri kan sıçrattı
Şiper almış nöbet alırcasına
Dayamış yüreğini hakkını verir bir ağaçla
Savaşarak bir çiçeğin yol almalarına
Karanlıkla söyleşmeden
Yüzleşmeden ince kaplı bir kitabın diliyle
Ah yârim!
Mevsimlerden bile diler içimizin kovuklarına

Ama kim geçer dallarından
Tutamaz isem
Yamandır kökleri
Bir çınar yükselir
Şehrin daha ağaçlı evlerle
Eğlemem güneşin sarı yapraklarını
Döküldükçe gürleşir
Gazeller yığını ağaçların avuçları
Ve ben başında
Biriktirim
Sevinçler ve hüzünler...

Furkan Sağlam 2

Sevişlerim genç olur mu?

Üstüm başım baykuş bakışlar söküğü
Enginleri, parmak uçlarını aşamadı gözlerimin
Satır aralarında sakladıklarımın küfleri, bir gülün ilk haline aşık...
Bir nokta kadar kararlı olamadıklarımızın mahpusu cümleler...
Canlar satın alır ılık renkli sevda kasapları
Kıyıcı ve kırıcı hesaplarında
Orta yerinde savaş elbiseli, şık giyimli bir muharebe
Herkesin silahı kendi söküğünde doldurur mermisini...

İğneli fısıltılar ipin ucunu kaçıırır
Ve bir ip ki terkeder aklının kovuculuğunda
Durmaz insanoğlu,
Arar durur sözcük yolculuğunda
Ürkek bir merdiven avuçlarında çırpınır
Çırtıkça çıkar yukarı parmak uçları sevgi...

Çişeyen yıldızlar, döker saçlarının beyazlığını
Bir beyazlık ki karanlığın yaşlılığı
Hadi genç sevsem gençliğime merhem olur da
Karanlık zamanda
Sevişlerim genç olur mu?
Kıymayın, içimdeki çocuğa
Yüreği kirlenmesin yanınızdan gecerken
Yarasında tuz besleyenlere ilişmeyin yakamoz gecelerin sahipleri

Bir dirhem yalnız payıma düşen
Aşkı sizle paylaşacak değilim sindirmeyin gözlerinizle...

Kalkmak gelmiyor artık içimden
Şimdi,
Bir kabuk bulup çekilmeli içimden...

Furkan Sağlam 2

Sevmeye Susamış Topraklar

Sesin meleşir karşı yamaçtan
Şarkısız dillerimizin illetini sararız hep bir yürekle
Katılaşıırken karanlık yumruklu içlerimiz
Şabah kemikli uyanışlarımızla
Ünü ülkeyi tutarcasına yaygın sloganlarla
On safları yakıp kavurarak akışmalılar
Bir yanardağ lavı dokundurmayan kalıplarınca

Kale kapıları gibi
Her biri kapattı ağızlı girişlerini
Sarnıç başlarının başı kalaba
Mavzerinin yabancı çiçekleri bereketli dikenlerle
Başı önünde dolaşmışlarımızla
Kucak açmış mütarekesi uzaklaşınca
Göçüp gitmişliğimizle kır bahçelerine
Biz tüketemedik kelimelerin lezzetini
En zenginimizle sırtımızı dönelim

Bir nefes
Sesime muhalif fısıltı yükleyerek
Aramızda çatlaklığı için kurulmuş derler
Yarenliğe göz dikmelerine
Hafif rüzgârlı tutuşmalara
Bir elçi nazarından uzaklara
Bakamayışlarımızla
Eğilememekten yankılanır öfke

Bize belletebilirlerdi kuşdili ötüşleri
Yayaraktan kulaklarımızı yerde ve gökte
Kimin yüreği daha kutsalsa
Ve el ele tutuşmalarımız...
Tutuşmuşluğumuz,
Var git bu zamandan
Sevmeye susamış topraklarda
Aşk kısık sesli olmamalı
Bağırmalı, diz üstü düşmeli aşk...

Furkan Sağlam 2

Simurg Efsanesi

Korkuyorum,
Bir daha seslenirse diye
Eli kanlı bir kulağın aymazlığı
Sağa sola hücum eden delirmiş anılar
Dev bir nefesten üflenirsen
Dayanamam kutsal sura
Doğrulup yatağımdan
Geldiğimde
Bükülmüş geri dönüşlerim var
Rüzgâr kırıcılığında...

Aynı çölün susuzluğu damaklarımda
Çarparsa göz süzmeleri
Bir bakışındaki hasbihal,
İkna etmişliğin yapışkanlığı oluyor
Ve
Donuyor...

Baktıkça sana
Gözlerimde kamaşan Simurg Efsanesi
Yine yontulur diktiğim son ağacım
Yorulur zihnimin çocukluğu
Bir kenara çökerken sen kokar elbisesi
Üstüme sinmiş güneş ışığının tembelliği
Kandırıldım mı yine?
Ne gün doğacak?
Ya da ne gün doycak?
Kudret helvası ya da etli bir bıldırcın
Hülyaları kurmasam da
Bir sesle şartsız doycak ruhum...

Furkan Sağlam 2

Soğuk İner Güneşe

Silkiniyor, bir şehrin yapraklarına bulanmışlarıyla
Omuzlarında pineklemiş korkuyla sarnıçların boşluğu
Kokusu gitmeyen iklimlerden önce
Sırtımda boğuşur o dağlının eski ülfetleri
Tozuyor at tepmeleriyle bir şarkının yeleleri
Ve eser soğuk bir paltoya sinmiş kızgın ayaz
Yitik çömelmişçesine bir uzun bakış
Üşümekse yıldızlar kadar parlak
Bir o kadar susuz, yalnızların tetiği
Elimde bir günün sonuyla durur zaman
İçerlerim geceyi içmeyle karanlığımın

Başka başka yasaların marabaları hayatımız
Çarklarında yaşamanın dönüşlerine
Yüzümüze vuran o güneş saldırılarıyla bir olup
Ben elimle kaldırdım aşkın hınçlarını
Savaştım hep, yas yanıklarıyla sırtıma basa basa
Yoksa üzerine çizilmemiş resimleri mi sorarsınız?
O bir harbin adaşıyla silinmiş
Yenilmiş
Heyhat maviler korkuyor iz bırakır diye
Nakışlar yok artık su üstündeki yazıların
Yıldızlar erimiş bir kâğıdın parçalarına buzların
Elimde kalemimle yanaştıkça bir ağaca
Kimildamaz yapraklarının konuşması
Eskindendi der ter vakitlerinin utangaç inişleri

Dışlerinde sözlerinin kalıntılarıyla
Acı çiğner yüreğinden fıskıran güvercin çırpınmaları
Dağlara doğru o sağır doruklara ses ilişmez
Hava ağır geçirmez
Daha baygın mazot kokusu var
Ovuşturulan düşlerin tekerleklerinde
Çevik bacaklarım daha gaddar geldiği yere

Taşralı dönelim yine
Yürü yanarken yolların üzerinden
Geri dönemezsin ki
Onca sesler birikmiş
Yırtıcı bir aklın mor pençeleri
Ateş daha esmer
Ve soğuk daha çarpıntısız irice sakallı...

Son Buzlar

Ve gelsen
Elinde birikmiş ömrümün son buzları
Yorgun ve uykuluyken zaman
Bir nebze yine susamışım gözlerine
Beklemeli bir günüm de
Ya ben ölse ya da sen dirilsen

Uzanırsak bir gün seninle
Gök çadırından seyrederim ellerini
Asırlık bir şiir olmuşsun yaprak yaprak
Bense kökünü senden alan iri yarı bir çınar

Furkan Sağlam 2

Sütü Bozuk Bunun

Bugün şiir doluyum yine.
Kelimeleri dökecek sayfalar arıyorum.
Hislerimin kırbacı zincirlenmiş,
Kalemime işkence ederken...
Kan sızan gazabım; kafamdaki ilhamımı sıkıştırıyordu.
Tedavülden kalkmış
Salih niyetlerin yamalı elbisesini kuşanmak gerçekten çok zordu.
Vurguncu habisler;
Gözden, elden, tenden yüreği didiklerken...
Bihaber kalmışız;
Mektupların pusulasını görmek için hala mı erken?
Dev ağzı ya da tek göz her neyse lügatteki telaffuzu,
Niye teslim etmekteyiz bize emanet kutsal uzvu.
Bundan sonra evlerin müzmin eşyaları,
Ruhları emmekle her akşam mesaide,
Kilit vurulan ağızlar, uyuşan sözcükler
Uzak kalmış muhabbete,
Sonra sonra tek gözün soy ağacı sıra sıra boy vermekte,
Gözlerin kaybedildiği yetmiyor.
Artık bileklere başka bir kelepçe vuruluyor.
Bundan böyle ailede herkes kendi köşesinde boksör,
Zamanı dövüyor.
Vücut bulmuş ringler evlerin temelinde,
Her ruh ayrı ayrı ölüyor.
Evrenselliği kirlenen tüm hisler,
Bir tuzakla örtülü sahnenin dişlerinde,
Antenlerin çanak tuttuğu duygular sağılırken,
Eskisi kadar temiz değil.
"Sütü bozuk bunun" deyimi de aslında oradan gelir.
Ahtapot gibisin ey düşman,
Dişlerin çok sivri,
Açtığın yara derin,
Her kolun bir paçama dolanmış.
Kalbim, gözüm, ruhum her darbende ayrı ayrı yara almış.
Ey ruhum bu ne büyük sancı,
Katlanması mı ya da şahit olması mı zor bir acı?
Ateşin yaktığına tanık olmak daha mı çok yakar,
Yoksa gözüne perde çeken kendine mi gece yapar.

Furkan Sağlam 2

Şiir Avcısı

Şiir, ne büyük bir yoldaş doğurur
Bilir misin ey yolcu?

Miri parlakla yontulmuş
Sevgiyle yunmuş hallice yürekliliğiyle
Zarif bir şiir avcısı o
Kelimelerinde merhametle
Dizeleri kollarından tutarak
Ansızın bir melek kalpliliğiyle
İnsanı uçuşmaları durmadan
Davet eder enginlere

Şayet,
Okyanustanmış, görebilirliğimle hisleri
Bir derya içlisi
Mısralardan seçer
Ve duygularının eridir o

Bazen sis boruları ötmeye görür
Ve tokmak kafalılığıyla insan omurgasızlığına
Göğüs eritir gözleri, gökyüzünde
Ve geceler yükselir
Böcek bakışlı zamana üzülürcesine
Ama o yıldız kaymasıyla
Karanlıkla bezenmişlerle
Siyah başmış kara akan derelerde
Berraklığını kaybetmeyişiyle çekilir
Okyanusyalısında lirik dünyasına

Ilık severle köprülerden, ahbapça geçer
Geçerken mütevazı tüylüdür
Ellerinden,
Kalem sever bir üveyik kanatlanır
Yumuşak göç verir yüceliği
Hünerli bir sevgiyle azıklarında
Heybesi doludur ha...

Yamandır da
Sevgiyle nakşeder ki
Pullanmış giysilere girer harflerle
İnci taneli, limon ağaçlarında büyümüş
Onlarca altuni şiirin hasadıyla yüreği...

Bu mısralar senin şiir avcısı
Mevsimli rengerank şiirlerde
Baharlı bir duruşla
Selam olsun sana şiir avcısı...

Furkan Sağlam 2

Şiirin Kıvrımları

Başkalarının aşkıyla sulanır
Bize ait ilk imrenmelerimiz
Sonra sevdaya münhasır ne varsa
İlk önce uzak mevsimleri yalın ayak üzerimizi giyerekten
Yollarının bir düşüne karış karış dalıyoruz
Çığır açtığımız dağ soluklu yüreğimizin tetikliği
Ortalığa dağılmış bir dumanının hınçlarıyla
Ateşi var incecik kışlaklarımızın
Adı yazılmışsa hüznün ordusuna
Sizde soyulmuşsunuz ki
Yenilmişliğinizle
Ben içimden kaçarak
Gösteriyor ki aynı gök altında
Harami gözünü ovuşturur
İster tutsaksın isterse özgür çitlerinin batmasıyla
Kanlı, tuzlu bir kaçışın

Bir kelime gerek bize belki çözüürüm
Ya da tuzlu bir giz
Sindirir bir yağmurun yası toprağıını
Ya da bir sesin közüüne kadar mana
Mahvoluyor bir şiirin kıvrımları
Kollarında korkunun ıslaklığı ile sarılır
Koca bir bedenimde büyümüşlüğüyle

Sonra aşarsın çetin yıpratışlarıyla kalbinin gergefini
Yakarışlarına adını yazdığın yıldızların dağılışı
Sen adını aşkın üzerine yazdın sevinç aydınlığına
Ve bir aşka kadar dilimizin parlaklığı
Diyorum işte önce kömür karası renklerin olur
Ve bir o kadar cilalanacak sevmelerin...

Furkan Sağlam 2

Şiirleştin

Geç mi kaldım?
Boylanmış yollarında gözüm göverdi
Ağaç karaltısına çökmüş
Bir gün doğmasını duydukça
Heveslenir, kuş seslerinin cilvesi
Bağdaş kurmuş bir zaman oturur
Azığında çiğnenmiş
İştahıyla tapınakları sarmalamışsın
Biliyorum,
Kuru ekmek yerken
Boğazıma kalacak özlemimi
Yudumlayacak gözlerim...

Gelseydin
Ömür kıskacında
Kıpır kıpır otların kımıldanışını
Karanlığın beyazlanışında
İzleseydik...
Rengârenk çiçekleri yuvarlarken
Oynaşan rüzgârlar kucaklasaydın
Gelmeyince
Bir güneş buluşmasında,
Gözlerini çevirir ağaç yapraklarının dişiliği...

Sen gerçek olamazsın
Şahit şahit bakan tabiat gözlerin
Bir saat dolumu
Harabe nefeslerim kenetlenmiş
Ovadan başını çıkarmışçasına
Teslimim...

Gidiyorum
Bitti artık şiir
Ağaç gölgesinde heybem
Ben senin gelişlerini biriktirdim
Baharlarsa çiçeklerini,
Sakladıkça kelimelerimi şiirleştin
Yaşadıkça mevsimleri çiçeklendin...

Furkan Sağlam 2

Taze Umudun İlk Safası

KARANLIĞI OMUZLAYAN BİR GECE
GÜNDÜZÜN BIRAKTIĞI GÜRÜLTÜ ÇÖPLÜĞÜ,
DİNGİN AKŞAMIN SIRTINDA BİR YÜK ŞİMDİ
YORGUN ŞEHRE SERPİŞTİRİLMİŞ SARHOŞ LAMBALAR
İNCE İNCE DOĞRANMIŞ UFAK IŞIK DEMETLERİ
YERLE GÖK ARASINDA SAKLI, MAHZUN YALNIZLIĞIN SİSİ
HEPSİ GÜNDE KALAN HARP MEYDANININ SESSİZ KALINTILARI
BEBEK YÜZLÜ AY,
SİMSİYAH SAÇLARINA SAYISIZ YILDIZ TOKALAMIŞ
ZAMAN GECEYİ BOGUYOR
SESSİZLİK,
YORGUN GÖZLERE UYKU BESTELEMEKTE
GÖKYÜZÜNDE SAYISIZ GÖZ,
HER BİRİ FARKLI FİKİRLE OYUYOR YAŞAMI
BİR UĞRAŞA BİR CENKSE YAŞAM;
AGIR AGIR ÇEKİLİYOR ZİHİNLERDEN
YERİNE BOZBULANIK HUZUR, BİR TOZBULUTU GİBİ
KARANLIĞI EMEN DÜŞLERDE
ŞEKER TADINDA FRIYEN DERTLER
ŞERİT GİBİ FOTOĞRAF ÇEKMIŞ ZAMAN, ZİHİN SAHNESİNDE
GEÇEN GÜNE YOLCU OLAN
UFAK TEFEK HAYAL KIRIKLIKLARI
ASKIYA ALINMIŞ KOCA BİR UMUT
ERTESİ GÜNE MİRAS
HER KAFA BİR YAŞTIKTA,
YASTIKSA SERT BİR MASA
MAŞADA İÇİ DÜŞÜNCE DOLU KOCA BİR GÜN
DÜŞÜNE DÜŞÜNE SİNDİRİYORUM GÜNÜ
HER GECEDEDEN BİRER BİRER DÜŞÜYOR HESABINI BİR GECE
HAYAT, SAHİBİNDEN KÜÇÜK ADİSYON ÜZERİNDE TEK BİR HECE
ÖLÜM SOLUYORUM ÇEKTİĞİM HER NEFESİMDE
BORÇ VURUYOR BOGAZIMDAN GEÇEN HER NİMET
DEMİR PİŞMANLIKLAR KAFESİNDE KİLİT VURMUŞ: ANILAR
EN SON SÖNDÜRÜYORUM GELECEĞİN BİTMEK BİLMEYENLERİNİ
TİK TAK SESLERİNDE KULAK MİSAFİRİYİM ANIN FISILTISINA
MUHACİR YELKOVAN,
AKREBİN SIRTINDA GEÇİYOR ZAMANDAN ZAMANA
ÇEKİYORUM ÜSTÜME UYKUYU,
KÜÇÜK BİR ÇOCUK KORKUSUYLA
DÜRTÜYÖR BAŞ BELASI BİR İÇ SES
RAHAT RÜZGARLARINDAN MEDET UMARIM ARTIK ES
TEK ÇAREM VAR
UYKU BİR DEVRİM GECEYE
GÜNDÜZ, YENİ İHTİLALIN İLK SAYFASI
İŞTE BAŞLIYOR
TAZE UMUDUN İLK SAFHASI...

Furkan Sağlam 2

Temmuz Topraklığında

Temmuz topraklarının kızıl karnında
Açmamışım...
Doğmamış liğimla tozlanmışım
Tebessümlerimin sıçraması aşınır
Bakışlarım, göze bakma oyununda
Başını çıkardığın an yeşilleneceğim
Tut, gözlerimin serpilmiş çocukluğundan

Yürümekse avuçlarında
Tansiyonu düşmüş aşksızlığımla
Nabzı bol sevdalar...

Gel,
Gülüşlerinde kaybolduğum sokaklardan
Gecelerden, sulardan, seslerden

Göktendim,
Yağmur kanatlarının susuzluğunda
Çöllenmişim...
Erimiş beyazlığıyla yamaçlarında kaynarım

İklimlerdirdin, rüzgârlarımın dallarını
Meyveye durmuş hayalinin kızılığı
Temmuz topraklarıma yuvarlanır

Hadi kucaklan gülüşlerimize
Kavuştur renklerimizi
Bir temmuz topaklığında...

Furkan Sağlam 2

Tepeden Tırmanan Güneş

Aşk salardı insafın
Sulusepken yağışlarının yumuşak başlılığı
Gözlerimin eşğinde çıkmazlarının
Evren talanına kapılmaksızın
Ellerimin içini çağırarak
Adına anışlarının ebelenmesiyle
Yamalı oluşu kaynamalı
Gecenin durgunluğuna dururum
Öptüm sessiz bekleliğini, seyredilişinle
Fısıltılı dolduruşlarına kapı tokmaklı sokulmalı
Sabahsız borularının çağrılmışlarında
Kalabalıklar büzülüp te sokulmalılar şimdi
Aşk davulları çaldırır verir kirli taşlı ateşle

Omuzladın mı?
Derbent soğukluğundan insan sevişlerine kadar
Vade severliği genç bakışım, kaçışmalarıyla
Sürgün çekerekten canı, kürekle çizildi yalnızlar
Aşk yoruldu heyhat senin gelişinle
Oturur masa başında
Bakışmaları var boşalan koltuklarca
Yaslanmışlarıyım üstümüzde geçmişleriyle
Veda dememeli kelimeleri harcadıktan sonra
Sımsıkı tut sesimizi
Yoksa
Deveran kalp vuruşların saplanırcasına
Solar bir baharın düğün gelinliğinde

Bana bir yol açılır belki
Sellere gider bir Irmaklı tevazüne erişmeliler
Ben hiç ışıklı elma sepetlileri göremezdim
Elimi kalbine deydirmişlerimi saklarım
Salıver gözyaşlarımı bulvarlarının arkalarına
Vaktin varsa buluşmalarını
Bana postalamadıklarına
Eğdirir zaman akrepli duygularında
Kapı önü sayılır günü geçmişliğiyle
İnsan buluşları mı her şey?
Buluşlarım senin sevgilim...

Furkan Sağlam 2

Umutludur Şiir Bedel Ödeyecek Şairlerle

Bir ağacın dibine eğildim
Saçlarım bir muska, toprağın okuyuşu tuzlu
Ve bakışım da titrer bir ağaç soyu
Yaprakların ihaneti,
İç geçirişle kalıbından aşağı süzülür
Hizasına sırtüstü düşer ve
Bir güneşin çitlerinden atarcasına
Gövde cesur değil
Başı ağrır, nasır bağlamış belalarının tınlamasıyla
Gittikçe ışığın dönüşü
Zayıflığına yenilir ve bakınır
İssız, eskimiş gövdesi titriyor korkularla
Korkmalı bir merhabayla gözlerine
Sırtından atıp gitmesiyle camdaki hayali
Kamburluk bir ruhla
Yarasalı bir körlükle silkinir
Önünde ödemeli bir cezalar var demek ki
Engebesi bol mısraların
Dolanır bir sabah kuşluğunun ayaklarına serilir
Mühürlü bir tütsünün ağırlaşmasıymış
Hayatın yükü derler
Benim adıma sor
İnce kederli gizem yamanmış yalın ayaklıları
Çalımlı bu bendeki
Yakışksız meşeli dağ suratlılarla birlikte

Keşke yoklaması yapılırken
Olmasaydı dünya diyesim gelir
Ruhunu kaybetti insan; yatışır artık karanlık
Belki andık eski kürsülerden yaklaşan tufanları
Karşımıza bir gecenin tahammülüne razı olmayanlarla
Bunca kaybolmuş gerçeğe
Hangi buluşlarla ağma yalanlar kazanır

Umutludur şiir bedel ödeyecek şairlerle
Verin kaybolan ne varsa ışıklara serilmişleriyle
Sofralar kuralım ki
Devirleri aşacakların açlığına isyanı
Sessizliği delegecek sahteye dair ne varsa
Ve biz sözümüzle varız...

Umutluyum

Umutluyum

Hani nereden ki büyük bir heceden
Duysam bir kulak koşarım sana
Her şeyin iflasına senin çağıldın
Uysal olduğu bir vakte gark olmuşçasına
Asırlık köyünün suları yeşermiş her damlayla
Kokunun gitmediği şehir, çarıklarında yürür

Önceden ki

Savrulan kumlar arasındaki gözlerimize mağdur
Mahvolmuş ilk anılarımızdaki sevda çarpmaları
Bize emanet ne varsa senden
İçimizden boynumuz eğilirdi
Yer etmez bir tepinmeyle bir çocuksu
Susamışlığıyla ısrar ederdi zelzele öğütçü
Ve biraz her demden hüznün
Azından sulanmış bir öfkenin kaburgalarıyla
Dayanarak güneşin azabında erircesine
Nicedir arsenik rastlanır olurdu isyanıma
Bir ekmek bölmüş zırhının çevirmeleri her yerde
Uzun ve güvenilir
ama
can çekişen iklimlerle
İçim ürperir
Sürüldüğün toprakların doğurmalarında
Ki adına saymazdık aşkın büyümelerini
Sarsıntıların dehşetli anında
Senin gibi bir gökyüzü
Sen,
aşka otağ kuran hafakanların esirliğinde
Ve bizde önceden ki yoklukla

Sonradan ki

Ummanında can çekişmelerimiz vaha değil
Sen demirin ermişliğiyle sıcacık kapı çalan
O ferah bakmalarına ırmak gülüşlü,
şırıltısı sesler
Kaç kez tasını yudumlayarak yağmurlu bedenime
Uzaklara şiiir yağar mı senin sesinde
Şöyle bir merhaba deyiversek seninle
Yeni bir ağacın dikilmesine inansak yüksek sesle
Yaşamanın pullandığına bir balığın ömrüyle
Ve bir can devşirmesiyle zaman kollanır
Nelerin asılığıyla dolaşır kanatlı bir akşamın yaraları
Ve lekesiz soğuk sularla aynalara çarparcasına

Böylesine boynuma geçirmişliğiyle
Terse bakmak gözlerine, irkilirim
Sihhatine düşkün kurdeşenlerle
Ağır yaralara dinç dururum
Çünkü umutluyum...

Furkan Sağlam 2

Uyku Çekse Canım

Herkes bağıırır ..
Kırmızı, mör ve siyah seslerle,
Elbiselerimize işlenmiş hırıltı ezgileri
Gürültü var rengimizde.
Rüyada kurduklarımın senesinde; kararmıştık

Ama sen beyazlan, yüzünü yıka çeşmelerden
Küçük kal sen, emzikli sevdalarında
Hüzün salıncakları uçursun saçlarının çocukluğunu
Sen öyle kal, ben içimde çiçekleneyim
Yorgun yağmurlar boşalır gözlerimin diline
Bir bulut sıkması mı ne var havanın avuçlarında?
Bir acı mı ne gerek dillenen dillerime?
Dilim dilim bir sessizliğin kurbanlığında
Kör bir katliamın kanı sıçratır yüzüme
Dil pelesengi olmuş yumruklu gözler
Seçmez artık şehrin şairliğini yorgun tepeler

Mutluysan gidelim diyemem ki sana
Ya bavulunda gelirse ceket kollu sesler
Arkada bıraksam zemheri bir pişmanlığı
Gidesim var ama...
Seçemem gölgelerin sıcaklığını
Üşürken yanmakta nedir?
Isırmış bir vicdanın dişleri varken
Buzda da yanarsın, közde de donarsın...

Bir uyku çekse canım...
Sessizliğin kemirdiği bir yerlere uzaklaşsam
Sonrası mı sonrası sadece sen...

Furkan Sağlam 2

Uzak Bulutların Fotoğrafları

Ey müjdesini bağrında uçuşlarına süren
Kanatlı tüylerinde gümüş kokulu yârim!

Bir katman ötedeki şakırtılarında
Öyle seslerle avunurum ki
Kurşuni üstü başı bir emzikli uçarcasına
Oturduğu göğü temizleyen bakışmalarına
Ve bir kefeni yumruklayan güzelliğin
Bilendiği yalnızlığın tozlarıyla toprak silker
Yıkandır bir kavruk tenli umudum gök elleriyle
Bulutların harmanıyla örtünür
Üstüm
Mavi beslenen saçlarının yangınıyla
Yaşarım ben
Heyhat tıpkı bir filmdeki gibi yaşlanırım

O akşamın sesine kapılınca
Bir kapının öptüğu ses
Ya da takvimlerin motiflerini
Bir çocuğun alnında
Yıldızların serinliğine bakarım
Soğuk karşılar dibeklerine düşler vuranların
Ve merhamet dillenince
Sabahın ezgilerine kadar
Kınası gözüne bulutların sahici gündüzlerinde
Ararım senin düğün tokmaklı kalabalık gelişini

Hırçın ve yorgun hazırlıklarla
Bir buharın gizlilere ışık tutması önce
Şonra zaman eliyle sis örecekle omuzlarıma
Ölümün beyazlığı kadar saçlarımda niceliği
Kocamış artık kulunç giren cumartesilerim
Bağrına taş basan haftalarım;
Biraz daha göçmüş
Biraz daha renksiz bulutların soluklarıncâ

Gülümserken çek beni o akşamın ıslaklığında
Tenimde yağmurlarının kokusuyla beraber...

Uzak Severler

Eridin, artık Őir yamaçlardan
Beyaz dűşlerimin yerinde
SoguklamıŐ yokluğun...

Elini eteğini çektin, mevsimler yavan
Gűz sularımızdan aşarak
Oymaklı daę eteklerinden, sűzűlerek
Toprak kalplilięe gűműldűn...

KristalleŐen bir çatlayıŐla
İçim dışım sen kırıkları
Roza gűzlerinin iflası artık
Boş seyredişlerim...

Bir elveda gidişli unutmalı Şimdi
İçinde sen olmayan ama sen gűtűrdűęűm
Bir çantalı kaçıŐmalı
Şarkısız meskenli, uzak severlere...

Furkan Sağlam 2

Uzarlarda Dahil Gidişlere

Ve gözüm sende değil
Zahmetli olurlusuyla işgal bakışlısın
Bir şehrin bağdaş kurmuş olanıyla
Kocaman ayrıl benden
Vakit çatırdamasıyla ellerim sızlarken
Çağır un ufak olmuş yazgıları

Yekpare olmuş
Entarisinde çamur motifli yol
Parça parça inerek arkamdan
Bin çeşitli aşk şikâyetle
Gerdir ok vuruşlu
Paslı bir dille

Ve hadi gözlerimi al da git
Bütün varımın dizleri önünde
Patlat bir titremiş lamla görmemi
Karanlık ta şart
Işıldamak için

Araba camlarında ensem tozlanır
Eğın incelir göz kalemlerimle
Sevgilim
Vacip mi ki ayrılık
Ayırırken düş benzimi
Tırnaklı ucu bir kılıç...

Bilemedik ki
Sevda tepmelerinde
Deli deli koşuşturmaları
Nefes nefese hor kalbin
Heyhat murdar sevdalar işte...

Furkan Sağlam 2

Uzaklaşmışlığımızla

Benim dizelerim dağlıydı nihayetinde
Yol yürümelerimde
Bana bir yol bularaktan
Sivri sivri sürgünlüğüme yürüyerekten
Işıklı vuruşmalarında gök delinmesi iç geçirir
Aldırmaksızın sen dizelerimi
Ayaklarıma oturmuş şair yenilmişliğim
Bakışlarım çığnenmiş
Yüzüm kızarmış ve usulca
Eve gider bir dağınıklığıyla
Sırılsıklam bir bağrışmalılar şimdi
Delip geçmişçesine
Bak istersen seslerimize
Gözlerimiz göğüş göğüşse iken
Çelik bir aşksızlığım yıldırımlanmış
Verme yağmurlu ellerini
Kayarak bir kristallerinle
Beni senden bölecekler uzaklarınla
Sevdan çöker dizlerinden
Alçalarak fısıltılarından içi kaynar

Alıştırmalı mı ayrılıklarımızı?
Merdiven basamaklı koşuşturmalı
Şimdi satırları
Gözlerimin levhaları vedalaşırken
Mağrur bir kalp sürgünlüğüne
Hızla yalvarır
Akan kan çoğalmaları protestosu
Nereye gidiyorsun şimdi?
Yakasına yapışmışlarıyla sualler
Gidiyordu...
Sefaletle mahkûm edilmişliğim
Gözlerim,
Uzun uzun mırıldanırken
Sen sırtı dönük susuşlarında
Bir mesafeli çetin muharebesi
İçinde darmadağınıklığımızla...

Üstat

Uzun uzun yollandım
Yürümeden,
Ben geldim üstat..
Yollar,
Yürümek,
Ve zaman
Birer mevhum
Sen de bir Taptuk ruhu
Ben de ise Yunus huyu...

Ben geldim üstat..
Gelemeden, geldim işte
Sen de yollar fazilet deryası
Bende ise yürümek karın kası

Yanımda çağların postaladıkları
Avaz avaz gezdiklerim
Ne biriktiyse gönlüm, dolmamışlarında

Gümüş seslerinin biriktiği diyardan
Mendili yeşillenmiş kağıtlarda
Gözlerim bulutlanmış
Ressam deliliği renklerim
Eğilmiş başaklar gibi
Güneş sıcaklığı bahaneleriyle
Yüzünde elma şekeri utangaçlığımla
Ben geldim üstat

Yıllar yılı aradım seni
Ne bir kalemde ne bir sözde
Nerede buldumsa
Kelam yaralı,
Defteri yırtık
Ne söyleyeceksem çilenmiş her şey

Çocukken emdim varlığını üstat
Emdim ama bir çiğ idi
Karın ağrısıydı
Çocukluğumun dünyası
Bir balon oyalanmasıydı
Koca bir dünya şişirmişim
Yalınayak bir ölümün delikleri için

Ben geldim üstat..
Biliyorum, geç kaldım.
Aşk doğacak dediler.
Ama öl demediler.
Sadece gördüğüm köprü üstü
Karşıya geçmek için öldür beni üstat
Öldür ki dirileyim...

Furkan Sağlam 2

Ve yaşamım yeşerir, yaşattıklarına

Yorulдум.
Her şeyden düğüm düğüm azalıyorum
Şu sıralar

Verin bana evlat yürekleri
Azarladığım çocuksu duygular,
Bir özlemdeñ hıçkırır
Sanki bir diz yarası, bağrından çıkan

Kilitli ruhuma fısıldadığım
Kaçamak bir anahtar ya da
Kirlı bir düşünce
Karanlığın iniltisinde yıkanmamış
Dünden aldıklarım temizlenmiş
Düneye verdiklerim ise yanık,

Yaralanmışsa zaman
Kandıklarım çarpar tokadını,
Her hasretin rüzgarıyla

Yaramazlık yapmış sevdaların alameti
Geçtiğim acıların bağrında filizlenmiş
Kopardıklarım ekilir yaşam toprağıma
Ve yaşamım yeşerir, yaşattıklarına

Furkan Sağlam 2

Yalanlar yaksam

Çağırdım...
Gece güneşinin gölgesini
Karanlığın yuttuğu zehir soframda

His ağrılarını kusturan katran,
Gözlerinin ferinde yankılanır
Zonklarken türkülerin şarabında
Ah kelimeler, sermest etseniz insanı
Uzaklaşsam uzaklara
Yalanlar yaksam yangınlar çıkarsam
İç içe geçmiş, sarmalanmış
Vicdan derili ruhum
Yüzülse sarhoş bir bıçağın elinde
Pişmanlıklar kaya gibi ağır
Vadesi yetmiş, çökmüş göğsüme
Toprağın düşüne gözyaşları serpilmiş
Çamurlardan aldığım değerlerin rozeti
Bir törenin kâbusunda kurcalanmış artığı

Artık kalkma vakti!
Tıka basa doydum hatta çatlarcasına
Kabarmış bir hesap
Boynum boğazlanınca nefesi karıncalanmış
Yutkundum, küçüldüm, büzüldüm...

Üşüyorum...
Neresinden tutsam ateşin
Ekşi bir limon kabuğu zaman
Sararmış mevsimleri tüketirken
Kül rengi gitmeler başucumda
Tepinen düşüncem, yabani kısıraklar

Ah İştahlı gençliğim
Azığında sitemler dürmüş olmazsan
Belki doyarsın!

Furkan Sağlam 2

Yalnızlık Senfonisi

Muğlak bir sesle
Tedirgin,
Kulakları tırmaladım
İniltilerim yalnız değil
Mevsimlerin gergefinde çav sesleri
Şehrin damarlarından atıldım
Tiksinmiş suratlar tazyikli

Ağırdır yükü âdemoğlunun
Dağ ile girdiği ihalede arta kalan yük şimdi
Bükülmüş seneler eğilerek
Kulak kabartırken yalnızlık senfonisine
Bileğinden fışkıran gerçeğin çığlığı
Kurşun gibi ağırlaşmış
Hava nasıl da morarmış
Billur bir varlığın köpürmesi sanki
Bir taraftan ılık bir rüzgârın huzuru
Masum bir nota yeşillerin bestelendiği

Bestekâr zihnim,
Hüznün şefi ya da insanın eşrefi
Ve Nirvana'ya merdiven dayamış;
Yalnızlık

Yüzleştim kendi sesimle
İçimden insanlar geçiyor
Ve herkes kendi sesini seçiyor

Furkan Sağlam 2

Yeni Bir Kimlik Yüreğim

Gebe bir ses
Büyüyor müsaadenle gecenin saklambaçlarında
Kamaşır harflerin dişlerinde
Kelimeler iştahlı sofranın çemkirmeleri
Göz kapaklarında isyan nöbetlerine
Dayanacağım...

Çaresiz, andan üryan bir sessizlik
Yalnızlık cesareti senden bana kalan
Kabarma, uyuyan şehrin karanlığında
Sen toparlanıp sırtında valizin
Dalgalanması kadar uzağa
Yunmadık bir vedayla
Dişlerimi gıcırdaması
Düşüyor yüreğimden bir Perşembe ertesi
Hem kara ki
Mor tırnakları batar namluların
Hasret cephesiyle anadır hüznün kucağı
Karılmış bir sancının yavrularıyla
Büyük bir kuş sesleriyle bereketlenmişsin
Kocamışlarıyla yüreğimin sesleri
Mavzeriyle eline almış
Bir savaşı söküyor içlerimizin
Sonra maviliklerinden umut sesleri

Aksayan bir gülüşünde bulduğumda seni
Olmadık uğultusunda yürekli bulvarların
Ben artık sadece ayak seslerimi
Duyarım
Ve işte sadece kaçır bir sarhoşlukla
Kızıl bir alkol kokusu
Sonrası devrilmiş ceplerinde
Yeni bir aşkın pasaportu
Ya da diri bir kimlik yüreğim...

Furkan Sağlam 2

Yeni Sayfa Ninnileri

Avularımnda limanlanmışsın
Olmayacak duanın gemilerine el sallarken
Savuruyor bir gerçeğin rüzgarı bense yaprak yaprak düşerim
Çerçeveler çizilmiş bir pencere hayat, önünde durmuşum
Şeyrediyorum benden kopan dünyayı
Bir okyanus maviliği gözlerime doluyor
Birikmiş dertlerimi açarken,
Düşlerimin yeşillenmesini
Sularken ve anarken uzaklarda özlemlerimi
Bir tokat yemişcesine
Hakikat elleriyle,
Kıyıya çarparcasına yüzleştim

Gerçeğin şemsiyene girmiş hayal yağmurları yıkarken yüzümü
Hep bir ıslaklıkla söner umudumun ateşi
Ben hep örerim düşlerimin ipliğini
Bir iplik ki umudun ve gerçeğin çekişmesinde
Adımladıkça korkar oldum derin ve köhne köprülerde
Ne zaman parmak uçlarımda hülyalarım titresem uyanır gerçeğin homurtuları
Yeniden bir uyku dünyası olur yastığım gözleri
ve
ışıldar hüznle
Sonra tekrar sabahlarım yeni sayfalar ninnileriyle...

Furkan Sağlam 2

Yıldız Postalanması

Öyle zor ki!
Göklerden,
Yeni baştan yıldız postalanması
Zannedersem,
Siyah bir gölge ağaçlanması.
Defalarca terbiyenmiş çocuk mahzunluğu kadar
Boynu bükülmüşçesine
Gözünü kaldırdığında kuruması zamanın...

Eski bir şal gibi üzerinde kırıkların
Arkadan,
Ne çok mısra dökülmüş
Ağarmış tüm saçların hikâyesi
Kendi renginde...

Ben hiçbir zaman kırılmadım
Velayetini aldığım duygularla
Sadece kimsesiz kanatlandım.

Yalnızca uzandığım kartalları sevdim
Büyüttüm göğsümün gergefinde
Bir yükseklik korkusu
Hep avuçlarımda topraklandı
Ve tek bir şey soldurdu

Ve insanoğlu
Hep bir sıtmayla kol kola
Kuytu bir toprağın karanlığında
Bin bir gizemle yeşerdiklerini
Işığın sofrasına sunmasıydı
Titreye titreye...

Furkan Sağlam 2

Yılgı

Bugünü tanımla
Koyu karanlığa kalmışlığımızla
Yaramazlık yaparaktan çocuk neşesiyle
Mevsiminde cemreler gibi sabahlayalım

Unuturum bir bahçe belinde yorgunluğumu
Yeşermiş hüznün düşüp kalkmalarında
Kıyısız bir keder taç yapmış çiçekten
Ve omuzunda direnmeyle soyunan bir güneş

Dupduru bir gözle bakınırım
Büyük, ince yılgıyla çiçekli iniltilerimi
Ve kuşların ürkekliğine
Sıvanan bir silahın ateşlemesi gibi uykularla
Göğsümde sabahlamışım ben yine

Fırçalanmış bir şiirin ağlamalarıyla
Açlığımızı gidermeli ve
Parçalamalı
Koyu rengin yüzüzlüğüne kabaran akşamı...

Furkan Sağlam 2

Yitik Keman

Gidiyorum artık
İçimde yükseldikçe yükselir
Bir dağın ilk ağlamaları
Ve aydınlıkça dolaşır ayak izli bir nefes
Bir siyah kan damlamış ulu damarım
Gelmeden ürkercesine devinen bir sancıyla
O ilkel ruhum uzar da uzar
Senin diyarlarına çağdaşlık eker
Eski ayaklarımın ırgat adamlığı
Ve uçar emekleri
Kanadında sinsî bir umudun çırpınışına
Kandırmış ki
Kuşların göçüşüyle göklerimi

Boğuyorsun korkak giyimli öksüz şafağımı
Gece yırtıcı,
Aynı zamanda bir ölümün ardına sinmiş
Karanlık korkutucu bir zırh
Gece aptalca bir közle düşler kaynatır gibi
Ah gece!
Ağır bir sesle utanmışçasına uykuların yanaklarında
Huysuz bir yazgının şırıltısı mı?
Yoksa gürül gürül köpürüşün mü nehrimde
Biliyorum,
Bir masanın kenarında bağdaş kurmuşlu vaktimin
Yitik bir kemana tapışında kulağım
Hadi artık sökelim kendimizi bizden
Kalkıyorum ben
Davetli derin suların gemilerini seven çocukluğumla
Ve artık gidiyorum...

Furkan Sağlam 2

Yol Tepmeleri

Yaşamak paklanır şimdi
Ve elim kalktığında sana olurlu artık
Bir parça tövbeli uyanır sestem

Kapı önü gülüşlerinde zil sesli saçlarına
İnce getirmelerinde bir tutam sevinç
Gördüm gizlilerde kalbine zengin
Bir delikanlılığım üzerimde
Ve eğik başlı gövdesiyle uzandığım
Yetmez mi?

Koridor alışkanlığına gezdirir bedenim
Bir sancı sonrası
Doğumlu göz büyümeleriyle
Yürürüm oflaz otlu yol boylusuna
Fakat artık beline kuvvet deyişlerim cılız

İçerisinde acının uzatıldığı gözyaşı sahnesi
Dizlerinin üstünde bir seçkinliğimizle
Bir merhabaya ne dersin
Ve geri tepmeli bir arzumuzla
Yalvarsa birkaç yamalı göz kapaklı
Kulak verir dinler misin?

Furkan Sağlam 2

Yüreginde Isınanlar

Kimden sorsak sevdanın sarmaşık kollarını
Yüreginde mengersi olmadan,
Cenderesi yarılmadan cevap bekler insan.
Sararmadan,
Yorulmadan,
Yanmadan,
Büyüdüm mü sandın sen, ey aşk?
Aşksa,
Yüreginin gergefine motifler önce
Yapraklarına yürür yeşillendirir fotoğrafları
Düşlerine bir seferi, ışıklar saçılır
Sonra göğsünden kovalamaya kalkarsan
Çatallaşır bir gözün işledikleri

Uzanırsan, köprüler salarsın
Senden sana geçiş var mı?
Gözlerinin kanatlarında yarattığım kuşların
Rengi koyu bir acıyla tüylenmiş

Uçtukça tüylenir,
Tüylendikçe palazlanmış,
Dikleşen kalemlerin,
Hararetinde soluk alıp verirken evcilleşir
Eslek harflerin koyununda kıvrılır
Uyur aşk,
Misafir olduğu yerde uyur,
Uyurken, uyutmaz uykuları
Kağıtlar yakar,
Yüreklere akar...
Ah yüreginde ısınanlar size seslenirim!
Ucu yanmış kelimelerim, bir kalemde demlenirken
Selam olsun aşktan yana imtihan olanlara...

Furkan Sağlam 2

Yürek Burkucu Yürüyüş

Dökülüverdi dudaklarımdan
Ve savaş bitti
Bir kül nefesim
Sesimse bir ekmek
Bin parçaya böldüğümde gönlümdekini
O yürek burkucu yürüyüş
Metaforlarla
İnceikti gelişinin göz diktiği yollar
Lavanta damlalarıyla asfalt izdivaçları
Bir fecrin koynuna kaçmış güneş gibi

Sen mecmuası kompartımanlı tanışıklıkla
Herkes içlerini salıverirdi
Bense
Hünerli deyişlerine ödünç verirdim parlak cümleyle aşkı
Şevmekten söz açılınca
Örtüsünü serdiğimiz şehrin saçlarının mahremine
Karaltı akıp giderdi
Silkinmiş böğürtlenler sırtında

Şimdi bu şehrin istasyonlarında gezerken
Çıplak bakışlı mahfuz kokar şarkıların urbaları
Tonlarca fısıltın yüzüne çarpınca büyülü bir misk
Pamuklu bir ses, serdiğimiz yekpare
Ve yumuşak sen dokunuşu eteklerinin vanilyası

İnan bana
Sahici bir mevsim sevdiğim
Tren vagonlarının kuyruklu uçurtmalarında
Kanat çırpan tüylerindeki beyaz benekli
Sevdalar...

Furkan Sağlam 2

Yüzünü yıkıyordu Aşk

Beni tuttuğun o gün vardı hani
Güvertede uyandığım da
Yüzünü yıkıyordu aşk...

Damarlarımda yürüyordu hani
Gözlerindeki inci,
Maviliklerin kollarında
Ve
Saçlarını kaçırılmış rüzgâr
Soygun bakışlarımda..,

Parlıyordu bembeyaz gerdanın
Simsiyah şalla gizlenmiş asil gülüşün ardında...

Ah o rüzgâr yine essen,
Ve ben yine aşka uyansam
Uyansam,
Tuttuğun o güvertede...

Furkan Sağlam 2

Zarif Oğlan

Keşke karanlık bir çağrılarında
Asmasaydın gecenin çitlerine beni
Benim gövde sevmekle kanatlanır
Ve kanatlandıkça işitirim seni
İşittikçe koşarım ışılda sokaklarına
Bana kulak kabartmalarına seslenirim
Tüylerinde palazlanmış yüreğim
Senin ellerine düşürdüğümse zarif bir oğlandı
Büyüttün beni kır çiçekli ışıklarında
Ve benden doğurduğunla
Günahsız ve parlak bir gökyüzünün kabarmasıyla
Senin gülüşünle avlanır kelimelerimin serpiştirmesi
Cesur değildim bir bulutun damlarına sığacak kadar
Çünkü gözlerim çam kokularından alabildiğince keskin
Gösterişli ve soğuk bir havanın cebindeyim
Sen değdikçe omuzlarımda soğuğuna
Bir bahar havası eser rüzgârlarımızda
Gidersen büyük ırmakların kuruluşuyla
Kenar susuzluğuyla kışlarım ben
Üşüdükçe buzların arkasına gizlenirim
Gördükçe mevsimlerin şanını
Kışın ertesine sarılırım ki
Ben hep sana sarılmanın gururuyla
Bırakma zarif yüreğimi

Furkan Sağlam 2

Zümrüdüanka

Şimdi sen değildin, parlayan örümcek bakışlı
Göz süzmeler kelepircilerde, ucuz temaslarda
Birden doğrulurum
Suyun girdabına yüz yıkanırım
Yakın değilse uykuma gözlerin, bırak kapı kolumu
Kaçacağım senden, gelmelerine
Bir döndü ki başımın severliği
Sorma gitsin...

Neler etmişsin aşarken bana
Yüreğimden taşırdığın tozlarla
Kimyası değişir gölgemin
Yürüyüşlerim erimişse sendendir
Sendendir şiir yamakla kuşağım
Sen niye sendin?
Bilirim bilirim de

Sen bir sevda doğurmuşsun
Sen bir anaydın
Koynunda gizlenmiş aşksızlığıyla
Kucaklanmış özlemleri emzirdikçe
Ben büyüdüm alıp götürülürken
Merhem olmuşlarından
Akarken bir ırmak boyunun yüzeyinde
Ben neye dokunurum
Bilemedim
Senden silahlanacağımı söylediler
Yine bilemedim...

Bir tür meydan kapışmasından ele verdim
Sorgusuz sualsiz sevda sınavlarında
Hep bir dilek çizdiklerim adından kaplı
Ummanın da yıldız kayırmacılarım olmasa da
Bir çekiliş, bir kart ölü doğurur bizde

İnsan hep zirvelerine taşlanır
Ve vardır zirvelerde hep bir Zümrüdüanka'sı
İnecek gibi inim inim inletircesine
En tepesinden başı yarılmışçasına
Kan yudumladığımdan damarlanacağım ben
Ve
Ben böyle tavlanacağım...

Furkan Sağlam 2